У пошані до піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City. N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly: 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 56. СЕРЕДА, 1-го КВІТНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 1, 1970 No. 56. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 31 березня 1970

В АМЕРИЦІ

КОСМІЧНА АГЕНЦІЯ ЗСА запросила науковців із 40 держав вивчати каміння та ґрунт, які американські астронавти привезуть із Місяця під час летів до сателіта Землі в найближчому році і пізніше, це значить під час 14 до 19 летів. Досі матеріял, привезений із Місяця, вивчали науковці ЗСА та 16-ох інших держав. Космічна Агенція і досі висилала запрошення до співпраці до Академії Наук СССР, але ця Академія не дала навіть відповіді, чи вона цікавиться цією справою. Найближчий лет до Місяця американських астронавтів відбудеться 11-го квітня ц. р.

НОВИЙ ГОЛОВА ДЕМОКРАТИЧНОГО Крайового Комітету Лоренс О'Брасн сумнівається, чи його партія зможе в 1972-му році виграти президентські вибори, бо її фонди на виборчу кампанію будуть 5 разів менші від фондів Республіканської партії. Він гадає, що республіканці зможуть витратити на виборчу кампанію 50 мільйонів долярів, а демократи тільки 10 мільйонів. О'Брасн керував кампанією віце - президента Гомфрі, який видавав на вибори одну третю фондів в порівнянні з тим, що видавав Ніксон.

СТАРАЮТЬСЯ ВИЯСНИТИ СПРАВУ смерти 28-річної секретарки Мері Джо Копечні, яка втонула 18-го липня 1969 р., їдучи в авті, яким керував сенатор демократ із Массачусетс Едвард М. Кеннеді. Судді присяжні збираються 6-го квітня в Едґартавні, Масс., щоб запізнатися з вислідом чотириденного слідства, яке в січні ц. р. за закритими дверми переводив суддя Джеймс А. Бойл, переслухавши всіх осіб, що були присутні на прийнятті в дні катастрофи. Тайне переслухання зарядив був Найвищий Стейтовий Суд. Цей Суд може дозволити, щоб судді присяжні, які мали зайнятися справою смерти панни Копечні, могли запізнатися з матеріялами секретного слідства. Жюрі проєктиме про це Стейтовий Найвищий Суд.

ЗАМОВЛЕННЯ НА РОБОЧІ ІНСТРУМЕНТИ в лютому ц. р. зменшилися на 20 відсотків і становили 91.5 мільйона долярів, а в січні ц. р. — 114.55 мільйона. В лютому 1969-го року ці замовлення становили аж 138.85 мільйона долярів, на 34.1 відсотка більше, як в лютому ч. р. Це зменшення є важним показником того, що економіка зменшує темп збільшення. Економічні плянувальники не бачать потреби купувати нові інструменти та машини для своїх фабрик, бо передбачають, що їх не будуть потребувати в найближчому часі.

З УНІВЕРСИТЕТІВ І КОЛЕДЖІВ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що цього року погіршилися вигляди на добре платні заняття для студентів, які в червні кінчають академічні студії. Давнішими роками у всіх університетах представники різних компаній намовляли на працю студентів-абсольвентів, обіцяючи їм високі початкові платні. Цього року студенти стараються подобатися тим представникам корпорацій, які переводять із ними інтерв'ю, і навіть стрижуться на коротко в цій цілі. Запотребування на градуантів бакалаврів зменшилося на 16 відсотків, на магістрів на — 26 відсотків, а на докторантів на 14.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI ВИГОЛОСИВ у Великодну Неділю 29 березня ц. р. промову до непроглядних мас народу, зібраних в холодне, але соняшне полудне на площі святого Петра в Римі. Він закликав до миру й таврував „малі війни" та погрожування війною в різних частинах світу. Перестерігав проти плекання раціоналізму й звертання уваги на щоденні практичні потреби. Благословив особливо: молодь, робітників, учених, діячів культури, державних мужів і всіх тих, що дбають про добро своїх ближніх.

З ЄРУСАЛИМУ ІШЛИ прочани до святих місць, зв'язаних з мученицькою смертю і воскресенням Христа. У Велику П'ятницю багатотисячний похід ішов історичним шляхом, яким ступав Христос, двигаючи свій хрест на місце розп'яття. Патріярх Єрусалиму монсіньйор Альберто Ґорі відправив тригодинну Воскресну Утреню. Все ж, учасників святочних відправ цьогорічних латинських свят Великодня було в Єрусалимі й інших біблійних місцях багато менше, як перед ізраїльсько - арабською війною у червні 1967 р.: хоча ізраїльці зосередили військо й поліцію проти можливих актів саботажу збоку арабських терористів, всеодно християни з Близького Сходу й дальших країн боялися приїздити.

У ТУРЕЧЧИНІ СТАВСЯ землетрус, який коштував життя близько тисячі осіб. Найбільш пошкодованим було містечко Ґедіз за 300 миль від Анкари. Завалилась добра половина тамошніх мешкальних будинків, похоронивши під руїнами кількасот осіб. Прем'єр Сулейман Демірель і більшість міністрів виїхали гелікоптерами на місце катастрофи. У Туреччині загальна жалоба, радіо й телевізія змінили програми.

В ІТАЛІЇ СТВОРЕНО новий уряд із прем'єром Маріяно Румором з Християнсько демократичної партії. Уряд має центро - лівий характер, опертий на коаліції 4-ох партій. Уряд складається з 26-ох міністрів. Криза уряду тривала 49 днів. Новий уряд розпоряджає 366 голосами в 630-членному парляменті.

У ГРЕЦІЇ СУДЯТЬ 33-ох діячів опозиції, яким закидають змову проти існуючого режиму, зокрема кільком особам, між ними університетським професорам, отримання від грецьких еміґрантів бомб і іншої зброї. 5 підсудних закинули слідчим властям, що їх тортуровано у слідстві. Суд наказав перевести в цій справі слідство.

В ПЕЙПІНҐУ ПОМЕРЛА на 84 році життя Луїзе Стронґ, американка, яка більшість свого життя займалася прославлюванням комунізму. Впродовж останніх 12-ох років жила в Пейпінґу. Під час другої світової війни вела комуністичну й протиамериканську пропаґанду.

У КОЛ. ФРАНЦУЗЬКОМУ КОНГО ПЕРЕВЕДЕНО екзекуцію на трьох учасниках недавнього невдалого перевороту проти тамошнього комуністичного режиму. Заповіджено чистку в тамошній монопольній „робітничій" партії.

ПЕРЕД БУДИНКОМ ОН В НЮ ЙОРКУ днює і ночує 22-річний Яков Козаков, жидівський іміґрант з СССР, який у минулу неділю голодував уже шостий день, на знак протесту проти заборони виїзду жидів із СССР до Єрусалиму. Ізраїльський уряд звернувся до нього з закликом, щоб він припинив голодівку, яка може ще більше озлобити большевиків.

„Недуги" летунських контролерів спаралізували летунський транспорт

Ню Йорк. — Вже сім днів контролери летунського руху на летовищах голосяться „недужими" та цим способом стараються змусити летунські лінії збільшити їм платні та поліпшити умови праці, які вони уважають за небезпечні. Федеральна Авіяційна Адміністрація вмішалася до цього спору, який не є страйком, але який дуже утруднює летунський транспорт, бо літаки відлітають із летовищ на кілька годин пізніше від розкладу їзди, і число летів зменшене, що дуже докучало пасажирам під час Великодня. ФААдміністрація заявила, що каратиме „хворих" контролерів, а їхніх провідників звільнить зі служби, але ці погрози покищо не мають успіхів, і летунський транспорт неправильний. В Ню Йорку рух літаків на всіх летовищах зменшений до 50 відсотків. Голова Федеральної Авіяційної Агенції Джан А. Шеффер заявив, що не будуть звільнювати з праці тих, які „нездужали", але покарають їх тільки тим, що не виплатять їм платні за ті дні, коли вони були „хворими". Чи ця обіцянка матиме успіх, не знати.

Федеральний суддя основно злагіднив урядові обмеження в справі демонстрацій біля Білого Дому

Вашингтон. — Федеральний суддя Джордж Л. Гарт із Окружного Суду радикально злагіднив урядові обмеження, які недавно Департамент Справедливости запропонував на те, щоб не допустити до частих демонстрацій біля Білого Дому. В тій цілі урядові правники опрацювали були квестіонар із 33 пунктами, в яких організатори демонстрацій біля Білого Дому мали подати докладні дані про всіх учасників демонстрації, щоб дістати урядовий дозвіл на демонстрацію. Федеральний суддя Гарт скреслив із цього квестіонаря 15 пунктів, а решту пунктів злагіднив. Між скресленими пунктами і ті, в яких організатори демонстрацій мали подавати інформації про те, чи провідники плянованих демонстрацій були арештовані і засуджені, та в якому ступені вони послуговувалися засобами насильства. Правники Американської Унії Громадянських Вольностей твердили, що не можна б виповнити домаганого запитника, і тому нові зарядження Департаменту Справедливости внеможливили б взагалі якунебудь демонстрацію біля Білого Дому.

1,500 негрів займають виборні публічні становища

Вашингтон. — Дві приватні агенції перевели статистику і ствердили, що в цій країні 1,500 негрів займають публічні становища, на які вони дісталися за допомогою виборів. Між цими неграми є один федеральний сенатор — Едвард В. Брук, республіканець із Массачусетс, 9 конгресменів у Вашингтоні, один стейтовий скарбник — Джералд А. Лемб із Коннектикат. Повище число поважне, воно значно збільшилося було в останніх роках, коли негритянське населення дістало можливість голосувати без обмежень, які фактично були давніше. Та все таки негритянське населення ще і тепер не має того виборного представництва, яке йому належалося б на основі того відсотка населення країни, яке воно представляє. В ЗСА є більше як 500,000 виборних публічних постів, а негри займають із цього тільки 1,500 становищ, що становить тільки 0.3 відсотка, хоч негри становлять коло 11 відсотків населення цілої країни. Негри мають 48 посадників міст, 575 міських урядовців, 362 членів шкільних рад, 168 членів стейтових леґіслятур, 114 суддів і судових урядовців та 99 інших публічних працівників.

Обіцяють полегшити монетарні загострення

Вашингтон. — Голова Федеральної Резервової Ради Артур Ф. Бирнс, зізнаючи в Сенатській Фінансовій Комісії, заявив, що ним очолювана Рада вже видала зарядження, щоб полегшити ті монетарні загострення, які існують вже майже рік, і які сповільнили темп економічного збільшення. Згідно з цим зарядженням збільшиться сума долярів, що її можна буде вжити в економії, принаймні на 2 відсотки в порівнянні з тими капіталами, що були досі в обороті. Від останнього червня запаси долярів на ринку не збільшувалися, і внаслідок цього сповільнювався темп економічного збільшення, збільшуючи відсоток числа безробітних. Бирнс склав цю заяву після того, як день раніше президент Ніксон „відморозив" 1.5 більйона долярів, призначених на федеральні будівлі. Бирнс сказав, що економічна знижка в деяких секторах економіки буде ще якийсь час продовжуватися, але можна сподіватися, що економіка скріпиться вже в недалекому часі. На думку Бирнса не можна сподіватися зменшення інфляції в цьому році.

ЧИКАГО ПІД СНІГОМ

На знимці залишені авта в північно-західній частині міста, коли сніговія засипала вулиці й площі снігом на стопу глибоко, а снігові насипи місцями доходили до чотирьох стіп висоти.

ЗАВОРУШЕННЯ В ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ

В Північній Ірляндії, яка є частиною Британії, не припинились заворушення на релігійному й політичному тлі: північно-ірляндські католики, водночас прихильники злуки з самостійною Ірляндською Республікою, раз-у-раз зударяються з протестантами, які становлять більшість населення і є прихильниками збереження правно-державного зв'язку з Британією. На цій світлині бачимо одну сцену на вулиці в Лондондеррі, де поліція розпорошує демонстрантів. У кожній такій вуличній авантурі є ранені по обох боках.

У Камбоджі проголошено мобілізацію — уряд хоче обсерваторів від ОН

Пномпень. — Прем'єр Камбоджі генерал Лон Ноль заявив на пресовій конференції в минулий понеділок 30 березня ц. р., що його уряд старається, щоб Об'єднані Нації прислали до Камбоджі своїх обсерваторів, які перевірили б наочно факт комуністичної агресії. Обсерватор Камбоджі при Об'єднаних Націях зголосився в цій справі до генерального секретаря ОН У Танта і той обіцяв „розглянути" цю проблему, але справа ускладнена фактом, що Камбоджа не є членом Об'єднаних Націй і тому й формально не могла вимагати скликання Ради Безпеки. У Камбоджі покликано до війська всіх резервістів та проголошено набір добровольців від 18 до 45 року життя. Армія Камбоджі нараховує 35.000 війська і ці заходи уряду побільшать її до яких 50.000 Лон Ноль заявив, що він не проситиме нікого, щоб прислав своє військо проти комуністів, бо, мовляв, сама Камбоджа має досить війська, а потребує тільки зброї і амуніції. Вона готова прийняти її від кожної „приязної" країни, а Камбоджа вважає, що всі держави, які втримують з нею дипломатичні зв'язки, є „приязними". У прикордонних з Південним В'єтнамом містечках відбулися бурхливі демонстрації у користь скиненого з влади Народома Сіганука, при чому було коло 30 осіб вбитих, але уряд панує над ситуацією. Курінь південно - в'єтнамського війська переступив був кордон Камбоджі у боротьбі проти В'єтконґу, але вже завернув відтіль. Новий уряд Камбоджі апелює до світу, щоб він вплинув на Північний В'єтнам і В'єтконґ забрати своє війська з території Камбоджі. Всі ті заклики і заходи покищо безуспішні і нема надії, щоб комуністи могли добровільно виректись такого свого „безпечного запілля" в яке вони перетворили Камбоджу.

Зросла інфільтрація комуністів з Північного до Південного В'єтнаму

Сайгон. — Американські й південно-в'єтнамські керівні військові кола припускають, що Північний В'єтнам приготовляє на весну-літо цього року нову більшу офенсиву. Вони доходять до такого висновку на тій основі, що — за твердженням розвідки — Північний В'єтнам перекидає від кількох тижнів на південь куди більше число ракет, мінометів та різної малої стрільної зброї і амуніції, аніж її потребують неповні північно-в'єтнамські військові частини. Північно - в'єтнамський курінь, діючий у Південному В'єтнамі, нараховує тепер внаслідку втрат і браку поповнення несповна половини свого нормального стану 450 люда. Американські й південно-в'єтнамські військові фахівці передбачують, що у квітні північно-в'єтнамські комуністи будуть старатися перекинути до Південного В'єтнаму двічі або й тричі стільки війська, що його „нормально" перекидують щомісяця, по 3,000 до 5,000. Після того, як нова влада в Камбоджі закрила свої порти, якими йшли безперервно доставки зброї й амуніції для комуністів, ситуація комуністичних військ у Південному В'єтнамі, особливо в прикордонні до Камбоджі, значно погіршилась.

ВІДБУЛИСЬ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ У НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен. — На 21-х загальних зборах Спілки Українських Журналістів у Зах. Німеччині, СУЖ, що відбулися 6-го березня, вибрано головою тієї Спілки ред. Мирослава Стиранку, а його заступником о. д-ра Михайла Коржана. Головою Контрольної Комісії став ред. З. Пеленський, Товариського Суду — Зиновій Соколюк. Збори схвалили діяльність попередньої управи, а також вислали привіти почесним членам СУЖ: д-р М. Ковальцеві, Мілені Рудницькій, інж. Д. Андрієвському, С. Шахові та С. Довгалеві.

У справі формулярів для перепису населення

Багато з наших читачів і громадян затривожені, що на одержаних ними поштою формулярах для перепису населення немає запитів, у відповідь на які можна подавати Україну за країну народження чи походження і українську мову за розговірну мову. Справа в тому, що в цьогорічному переписі населення є три різні форми запитників: коротка, яку одержало 80 відсотків родин; середня форма, яку одержало 5 відвідсотків родин, і довга форма, яку одержало 5 відсотків родин. Запити 13, 14, 15 і 17 є на середній і довгій формі, що їх одержали 20 відсотків родин, себто кожна п'ята родина. Відповіді на ці запити опісля помножуватиметься через п'ять і в той спосіб, на підставі пересічности, робитиметься загальні підсумки. Кожний повинен виповнити таку форму, яку він одержав і немає можливостей змінити її на іншу. Проте, в коротких апитниках у запиті 4 про барву або расу у прямокутнику, передбаченому про „іншу" расу, можна вписувати Ukrainian — інформує президент УККА Лев Добрянський з Вашингтону.

Андрій Добрянський — перший українець у Метрополітальній Опері

Андрій Добрянський

Ню Йорк (а.р.). — Не дивлячись на доволі поважну і постійно зростаючу кількість українських професіональних музик-виконавців в Америці, — як співаків так і інструменталістів, — тільки заледве двомтрьом досі пощастило найти дорогу до американського (чи, тим паче, до міжнародного) музичного світу та здобути серед нього успіхи й признання. Тому треба справді радіти, що вже маємо першого українського співака, який осягнув у своїй ділянці, себто як співак, „святая святих", ставши членом Метрополітальної Опери в Ню Йорку. Це — баритон Андрій Добрянський, добре відомий українській публіці з своїх численних виступів в патріотичних, загально-громадських та інших імпрезах у Ню Йорку та поза ним, як і з своїх двох дуже успішних концертів у ню-йоркському Тавн Гол.

Андрій Добрянський часом висловлював надію, що „може" попаде до Метрополітен у зв'язку з заповідженою там виставою опери Мусорґського „Борис Годунов", яка мала йти там уперше в ориґінальній, себто російській мові та з якої наш баритон вже давніше вивчив декілька партій. Тимчасом, ці пляни не здійснилися з причини декількатижневого страйку в Метрополітен, який унеможливив приготовлення й вистави декількох постановок, між ін. і згаданого „Бориса Годунова". Та, звернувши на себе увагу в попередніх авдиціях, Андрій Добрянський дістав запрошення виступити в Метрополітальній Опері у відновленій виставі опери Пуччіні „Дівчина з Золотого Заходу", з всесвітньої слави прімадонною Ренатою Тебальді в заголовній партії. Майже всі сцени, в яких співає Андрій Добрянський, є власне з самою вищезгаданою прімадонною і з присмністю можна було ствердити, що він завжди поводився в цих сценах якнайкраще, рухаючися, діючи й відтворюючи свою ролю вповністю свобідно і переконливо.

На окреме признання заслуговує те, що в своїх біографічних замітках, надрукованих у програмці опери, Андрій Добрянський підкреслює свою українськість, як ортографією свого імени й прізвища, так і місцем народження в Західній Україні, діяльністю в українському хорі „Думка" тощо.

Український Народний Дім в Ню Йорку має нову Дирекцію

Ню Йорк. — 26-го березня Дирекційна Рада обрала нову президію, яка відатиме справами Українського Народного Дому в Ню Йорку з найближчому році. На голову обрано Євгена Стахова, на містоголову проф. Михайла Лисогора, секретарем — інж. Михайла Салдана й касира — дир. Івана Винника. До Контрольної Комісії обрано інж. А. Пацука, І. Бідяка і інж. І. Когута.

На засіданні нової Дирекційної Ради схвалено перевести основний ремонт великої залі Українського Народного Дому, щоб вона могла задовольнити всі вимоги суспільности. Висловлено надію, що українське громадянство користатиме зі своєї залі у більшій мірі, як досі. Перебудовою залі займається технічна комісія, до якої входять інженери А. Сумик, М. Лепкалюк і А. Пацук. Присутні склали подяку дотеперішньому голові інжен. Августинові Сумикові, який останні чотири роки очолював установу та видатно причинився до покращання її фінансового стану й розбудови.

Іміґраційний Уряд просить збільшити число своїх працівників

Вашингтон. — Спільна Рада Іміґраційного і Натуралізаційного Уряду та Прикордонної Патрулі звернулася з проханням до Конгресу збільшити число їхніх працівників, бо цього вимагає безпека цієї країни. Рада просить Конґрес, щоб збільшити число її працівників до такого стану, який був в 1965-му році, що коштувало б 75 мільйонів долярів річно впродовж найближчих п'ятьох років. Голова цієї Ради Едвард Кевезенджієн гадає, що коли Конґрес збільшить видатки на контролю кордонів на повищу суму, то впродовж найближчих п'ятьох років ЗСА зароблять 25 більйонів долярів, бо збільшене на одну тисячу число працівників Прикордонної Патрулі та Іміґраційного Уряду зможе кожного року виявити таке число незаконно працюючих в цій країні робітників, які щороку висилають із ЗСА коло 5 більйонів долярів поза кордони цієї країни. В ЗСА незаконно перебувають коло 5 тисяч комуністичних китайців, які різними способами прибули сюди і тут перебувають без дозволу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Банкрутство невтральности

На Женевській конференції у 1954 році визнано на території колишнього французького Індокитаю три самостійні держави: В'єтнам, поділений на вільну й комуністичну частини, та Ляос і Камбоджу, які дістали були формально незалежність від Франції у 1949 р. Відомо, що комуністичний Північний В'єтнам створив зараз же для вільного Південного В'єтнаму окрему компартію, вислав туди своїх агентів і вишколених терористів, розпутав громадянську війну, врешті повів виразну агресію, яка примусила Америку до збройної інтервенції. В'єтнамська війна продовжується. Заколот у сусідньому Ляосі, створений комуністами, довів до нової Женевської конференції у 1962 році, де 14 держав, в тому числі Північний В'єтнам і СССР, зобов'язались шанувати суверенність, непорушність і невтральність Ляосу, затвердивши коаліційний невтральний уряд Суванни Фуми. Ще того самого 1962 року комуністи виступили з уряду Суванни Фуми й повели свою „приватною" армією, яку відмовилися включити до державної армії, громадянську війну. Північний В'єтнам, нехтуючи клявзулею про непорушність ляоської території, перевів почерез територію Ляосу так званий шлях Го Чі Міня, який вкорочував і облегшував перекидування до Південного В'єтнаму комуністичних військ зброї й амуніції. В цьому році Північний В'єтнам повів проти Ляосу одверту збройну агресію, втримує тепер на його території коло 72.000 свого регулярного війська і погрожує підкорити собі цілу ту країну. Прем'єр Суванна Фума, щирий визнавець концепції невтральности, довгі роки толерував комуністичні провокації, поки не був примушений просити в Америки збройної підтримки. Америка обмежила її до вишколювання відважного антикомуністичного гірського племени та до бомбардування летунством комуністичних військ і транспортів. До речі, навіть така обмежена американська допомога Ляосові породила гостру реакцію збоку „голубів" в американському Сенаті з головою його Комісії для закордонних зв'язків Дж. В. Фулбрайтом у проводі.

Третя країна, колишня складова частина Індокитаю, Камбоджа, була також невтральною. Її голова, князь Нородом Сіганук, що в 1955 р. зрікся королівської корони, раз-у-раз маніфестував свої симпатії супроти комуністів. Закинувши південнов'єтнамському війську та американським військам у Південному В'єтнамі порушування суверенної території Камбоджі — Сіганук зірвав у 1963 р. дипломатичні взаємини з ЗСА і Південним В'єтнамом. Щойно в минулому році Сіганук погодився на відновлення цих взаємин з ЗСА, але з Південним В'єтнамом їх таки не відновив, визнавши за те В'єтконг і зберігаючи дипломатичні зв'язки з Північним В'єтнамом.

Однак Північний В'єтнам і В'єтконг використовували цілий час невтральний характер Камбоджі, як свій безпечний плящдарм, як безпечне запілля для своїх військ. Цей стан обурював патріотів Камбоджі і тому три тижні в столиці тієї країни Пномпеню відбулися триденні антикомуністичні демонстрації, при чому зараз у першому дні демонстранти здемолювали домівки північно - в'єтнамської і в'єтконгської місій. Уряд Камбоджі зажадав відходу всіх комуністичних військ з Камбоджі, що вони, очевидно, знехтували. Сіганук на вістку про ті події перервав своє кількамісячне перебування в Західній Европі і відлетів з Парижу до краю. У Москві захопила його вістка, що парлямент Камбоджі висловив йому недовір'я і скинув з влади, до якої дійшло військо. Але Сіганук не вирікся амбіції панувати й заповів, що буде боротися за владу — опершись на Москву, Пейпінг і Ганой.

Приклад названих трьох південно-азійських країн ще раз доказав, що у світі, поділеному на вільну й комуністичну частини, не може бути невтральних. „Невтральні" в Україні під час її визвольної війни були також винищені. Формально невтральні Індія чи Індонезія свою самостійність і волю завдячують тісним зв'язкам з західнім світом. Невтральний Єгипет узалежнився від Москви. Тіто перейде до історії, як винятковий штукар, що йому вдалося стільки років лявірувати між Москвою і Заходом. Міжнародна етика й політика Москви наказує дивитися на невтральні країни, як на країни наївні й безборонні, що їх треба знищити. І тому невтральні, як ще мають час, мусять рятуватися — шукаючи захисту в західньому таборі.

РЕДАКТОРИ РЕДАКТОРІВ...

У річному звідомленні видавництва „Тайм", яке охоплює м. і. відомі журнали „Тайм", „Лайф", „Форчен" і „Спорт Ілюстрейтед", головний редактор Гедлі Донован торкнувся глибин проблеми преси й читачів.

„НЙ Таймс" з 23 березня ц. р. передрукував на цілу сторінку це звідомлення під заголовком „Хто редагує редакторів?" У цьому заголовку вміщається посередня відповідь критикам сучасної преси й радіо - телевізійних повідомлень та коментарів. Віце - президент Спіро Егню став неначе речником усіх американців, які свідомо чи, може, навіть підсвідомо ставилися критично до способу віддзеркалювання сучасного міжнародного й американського життя американськими засобами інформації: пресою, радіо й телевізією.

Гострий виступ Спіро Егню проти односторонности інформації й коментарів, проти вплутування індивідуальних поглядів журналіста в інформації про події, — той виступ був неначе патиком, застромленим у муравлище. Він породив спонтанну реакцію видавців газет і директорів радіостацій та інформаційних агенцій. Проте, поруч із заперечуванням закидів Спіро Егню і поруч із твердженнями, що він не має рації, бо, мовляв, видавці видавці й редактори чесно, совісно й об'єктивно інформують про факти, а насвітлюють їх згідно з своїм світоглядом, своєю совістю, — прийшла глибша застанова в колах американського світу преси й інформації. Закиди на адресу віце - президента, що він намагається залякати вільну пресу у вільній країні і що його критика межує з погрозою обмежити свободу слова і друку, ці закиди не були поважними. Зате надзвичайно поважними стали автокритичні статті, які появилися в останніх тижнях в американській пресі, та спроба аналізи тих відносин, на тлі яких прийшов виступ Спіро Егню.

В звідомленні видавництва „Тайм" не згадується прізвища віце - президента. Але по суті з'ясовується надзвичайно важке й складне положення, в якому опинилися сучасна преса, радіо й телевізія в ЗСА. Гедлі Донован звертає увагу на народження в Америці прерізних взаємосуперечних течій, груп і організацій. Про кожну з них треба інформувати, діяльність кожної треба коментувати, а кожна з них робить натиск на журналіста, щоб він їй сприяв. Ці нові суспільні творива — це так звана „нова лівиця" й „гірка правиця", це „модерні консервативи" й „чутливі лібeрали", це „середуща Америка", „мовчазна більшість" і „східнє правління". Поруч із постанням цих таборів, середовищ і політично - суспільних понять — „рідко - коли зударяються дійсно суперницькі ідеї і програми. Хоч багато говориться про конфронтацію, насправді це щось, чого власне нема..." Автор звертає увагу на такий лябіринт нових гасел і таборів, що, опинившись в тому лябіринті, „людина раптом почуває себе чужою у власній батьківщині..."

Виправдуючи себе, як видавець журналів, які мусять інформувати й коментувати, „Тайм" заявляє: „Свобода преси не ґарантує, що кожний заплатить, щоб нас читати. Віримо, що треба заробити собі право, щоб нас читали — кожним новим числом нашого видання. Римляни запитували: „Хто сторожить сторожа?" Тепер багато критиків запитують: „Хто редагує редакторів?" Відповіддю на цей запит є: „Очевидно, читачі"...

Цей висновок вдумливого публіциста „Тайму" потверджує крутіж, в якому знаходиться преса: вона формує громадську думку, але вона є також віддзеркаленням громадської думки. Вона кидає нові ідеї, пропагує їх, унапрямлює діяльність громади, народу. Але вона не діє в порожнечі, а серед живих людей, серед різних таборів і груп, серед народу, до якого мусить прислухатися, дармащо інколи дуже трудно виловити з дисонансу прерізних голосів — правильну ноту. Вирішним чинником є таки нарід, — у відношенні до преси вирішним чинником є читачі.

Очевидно, це стосується вільної преси, бо тільки в країнах з диктаторською системою одної партії, групи чи кліки правителі не рахуються з волею народу і його думкою. Там, де нема свободи преси, нема й віддзеркалення народних течій і суспільних думок. Преса в умовинах суворої цензури має завдання дуже просте: писати те, що їй диктують, бути пропагандивною трубою диктатора. Куди важче, складніше завдання вільної преси, вільного радіо й телевізії, які мусять брати на увагу все, що діється в народі, і водночас бути об'єктивними, щоб не стати одностороннім речником і пропагатором одної течії, одного табору, одної групи.

Віце - президент Спіро Егню зробив величезну прислугу не тільки читачам і слухачам американських засобів інформації, але й самим тим засобам: пресі, радіо й телевізії, вивівши їх із стану самозадоволення та підштовхнувши до самокритики. Такі аналітичні міркування, як оцей звіт видавництва „Тайму", блискучо зформульований Гедлі Донованом, підкреслив не тільки трудне завдання відповідального редактора - журналіста, але й обов'язок читача — відгукуватися на вістки, статті, коментарі, зберігати безпосередній живий зв'язок із нею. Не всі „листи до редакції" вдаряють у суть справи, не всі вони глибокі й правильні, але самий принцип правильний: як читачам потрібна преса, так і редакторам-журналістам потрібний контакт з читачем.

І. К-н

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Д-р Богдан Олесницький

КУДИ ДОРОГА?

(2)

Анархісти та члени радикальної лівиці становлять у багатомільйоновій масі студентської молоді тільки невеличку, хоч і дуже крикливу групу штурмовиків фальшивого прогресу, — але чомусь сприятють їм численні менше або більше голосні кола симпатиків, яким з таких чи інших причин не подобається існуючий політичний чи соціяльний лад, і вони хочуть цей лад негайно змінити на інший, хоч і самі не знають, на який. Багато між ними мрійників та ідейно щиро мотивованих активістів, які наївно вірять у те, що під нагальним тиском публічної опінії і під пресією вулиці уряд в короткому часі закінчить війну і взагалі елімінує війну, як засіб полагоджування міжнародних конфліктів, — може зараз таки зліквідує вбогість, усуне всяку соціяльну чи расову несправедливість і заведе ідеальний лад, в якім всі заживуть щасливим і безтурботним життям, а кожний громадянин зможе робити все, що захоче.

На мою думку, політичний ірраціоналізм молодого покоління сучасної Америки полягає в тому, що, не зважаючи на реальні ознаки експансивности та агресивности совєтської мілітарної супeрпотуги з її плянами завоювати світ і покорити його червоному Кремлеві, — воно діє так, неначе тієї небезпеки зовсім не існує, і всіми силами намагається зламати міць своєї власної мілітарної машини, яка під сучасну пору є єдиним заборолом від чорних сил червоної агресії. І якраз тут ідейність американської молоді мішається з її політичною наївністю та утопічним пацифізмом, що їх, без сумніву, використовують для своїх диверсійних цілей замасковані в ультраліберальних організаціях чужі агентури.

Фанатики пацифізму нахабно вимагають одностороннього роззброєння власної держави в той час, коли в країні „перемігшого комунізму" мілітарна продукція поставлена на першому місці і безперебійно росте та потужніє апокаліптична воєнна машина, призначена на підбій вільного світу.

Не місце тут розміркувувати над політичними чи мілітарними аспектами трагічної війни у В'єтнамі, де, безумовно, рішається доля азійського континенту. Тоді, коли за долю і волю відданої країни щоденно гинуть десятки американських воїнів, велика частина американської молоді, якої не захопив молох війни, в ім'я короткозорого і фальшивого гуманізму виповіла війну війні і крикливими демонстраціями та актами зради й саботажу хоче власний уряд примусити до капітуляції. Щобільше, ці фанатики одностороннього пацифізму дають більше віри заявам ворогів, ніж провідникам власної держави. Для них згідно з вказівками ворожої пропаганди всі злочини війни, всі акти ґвалту й терору є тільки по стороні Америки та її воєнних союзників, і вони не хочуть бачити масакри населення, що її пляново проводять наїзники з півночі.

Старше населення Америки, яке вже більше як чверть століття тому кров'ю і потом допомогло врятувати світ від нацистської заглади, а пізніше у холодній війні в Европі та ізольованих воєнних конфліктах в Азії загородило дорогу експансії воюючого комунізму, яке й тепер несе фактичну відповідальність за долю власної країни і долю світу, балянсуючи мілітарну могучість СССР своїм власним воєнно-технічним потенціялом — на щастя, свідоме тієї великої відповідальности і на справи безпеки країни та світу має інший, більше раціональний погляд, ніж може ідейно мотивована, але фальшиво інформована армія молодих пацифістів.

Не диво, що т. зв. старше і т. зв. молодше покоління не дивляться „око в око", і на багато важливих справ мають зовсім інший погляд. Тоді, коли старше покоління несе заслугу за постійний економічний і соціяльний розвиток країни, за ступневе включування негритянського населення у всі сегменти суспільного життя країни і за процес зменшування расової дискримінації, — для нетерпеливого і чомусь дуже гнівного молодого покоління все це відбувається заповільно, і тому все те в їх очах тільки гіпокризія „естаблішменту", який не хоче здати позицій сили, не хоче замінити своєї капіталістичної господарської системи і демократичного політичного ладу комуністичною економікою та „народною демократією" на зразок Куби, червоного Китаю чи таки СССР.

Для нас, що вже давно прозріли і на власні очі бачили „щасливе життя в совєтському раю", на власній шкірі переживали поліційний режим країни „перемігшого соціялізму", а тепер є свідками конфлікту поколінь свобідної Америки в політичному аспекті, не зважаючи на старанну аналізу всієї метушні почувань і фактів, деякі речі залишаються незрозумілі. Звідкіль ця політична міопія свободолюбної американської молоді, яка при всіх вольностях, що ними втішається, шукає спасіння там, де для неї заглада й абсолютна затрата особистої свободи?

Чи це тільки припадок, що політичний радикалізм знаходить стільки перебільшеної уваги, непритаєної симпатії і прихильности в ліберальних інтелектуальних колах, а також у пресі, телевізії та радіомовленні, які повинні знати про те, що першим кроком революційних трибуналів була б ліквідація всіх тих, хто вірить у свободу думки?

Чому такі модні сьогодні ліберальні ідеї і концепції, які в конфлікті одиниці зі суспільством беззастережно, інколи навіть до абсурду стоять по стороні одиниці та її прав, ідуть рука в руку з рухом марксистської лівиці, яка у своїй програмі одиницю та її особисту свободу безцеремонно підпорядковує інтересам комуністичного суспільства ?

Чи демократія, яка як суспільний лад ґарантує людям свободу, має обов'язок терпіти їх сваволю і їх відкриті намагання цю демократію знищити?

(Слово виголошене на Панелі УЛТПА в Ню Йорку 21 березня 1970.)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагує: Д-р Михайло Данилюк

ЛІКУВАННЯ ЧИ РИТУАЛ?

Ми вже не раз одержували від читачів запити в справі так званого обрізання новонароджених хлопчиків, яке широко застосовується в американських лікарнях. Питання це цілком природньо турбує багатьох молодих батьків, бо часто вони не знають, „на котру стати", будучи переконаними, що ця мала операція — це певного роду ритуал, а з другого боку чують від лікаря, що така операція „необхідна", бо вона „допоможе хлопцеві у збереженні доброго здоров'я".

Як у такій ситуації поступати? Чи справді це профілактичне лікування певних недомагань у майбутньому?

Ми не вважаємо себе кваліфікованими давати історичний огляд операції обрізання, але відомо, що початки її губляться в сутінках біблійних часів, і що вона була тоді не медичним заходом, а релігійним ритуалом передусім серед осіб Мойсеєвого віровизнання. На цю тему краще висловилися б знавці часів, зв'язаних із Старим Заповітом.

Сама операція обрізання це власне відрізання крайньої шкірки статевого члена, яку в медицині звуть крайньою плоттю. При цій операції видалюється кілька міліметрів крайньої шкірки, внаслідок чого отвір зовнішнього сечівника у немовляти залишається відкритим. Ця шкірка, що у немовлят закриває сечівник, звичайно з часом розширяється, роблячи вихід сечівника відкритим.

В останніх десятиліттях процедура „обрізання" стала в Америці майже „медичним законом", наче профілактичним заходом проти якоїсь пошести. Лікарі часто „обрізують" усіх немовлят поголовно, незалежно від потреби. Але роблять вони це не як ритуал, а просто тому, що „так прийнято" робити. Десь колись хтось сказав, що така операція — це добрий засіб проти інфекцій статевого члена, хтось потім додав, що це, мабуть, також допомагає пізніше у статевому житті. І так виробився певний стандарт серед більшости лікарів. Вони пропонують цю операцію в добрій вірі, хоч і не мають ніяких доказів в її потребі.

Медичні спостереження не потверджують, що „обрізування" — річ справді необхідна. Воно не є ніяким профілактичним заходом проти інфекцій і нічого спільного не має із пізнішим розвитком хлопця. Найкращим доказом цього є хоч би той факт, що серед десятків народів цієї операції на дітях не переводиться, і серед тих народів не буває пошестей інфекцій статевого члена і хлопці не виростають ненормальними. Аргументи про потребу такої операції повністю позбавлені підстави. Власне, навіть американська медична література останніми роками починає доволі скептично, а то й іронічно задивлятись на „масові обрізання". В Европі цієї операції не переводиться взагалі, а серед осіб Мойсеєвого віровизнання також роблять її не в порядку медичної потреби, а як ритуал.

Треба признати, що хоч і дуже рідко, але все ж існує потреба такої операції в немовляти: тоді, коли крайня шкірка робить обструкцію сечівника. Та й тоді ряд лікарів замість обрізання переводять лише малий розріз у шкірці, щоб дати вільніший прохід сечі. Бувають рідкі випадки, коли немовлята залишаються з надто вузькою крайньою плоттю, і в пізнішому житті можуть мати клопіт, який вимагатиме операції розширення крайньої шкіри. Але випадки ці, як сказано, дуже рідкі. Відповідний інструктаж лікаря щодо гігієнічних заходів, правильне виховання повністю ґарантують дитину від зайвих труднощів.

Як поводитись молодим батькам у таких випадках? Дуже просто: ніхто не може змусити їх дати дозвіл на операцію „обрізання". Така операція вимагає даної на письмі згоди одного з батьків, і коли вона небажана, тоді такої згоди не слід підписувати. Коли справді існує необхідність розширити крайню шкірку, тоді можна вимагати від лікаря не обрізання, а розщеплення шкірки — операції, яку американці звуть „форскін-спліт". І цього повністю вистачить.

НАША ПОШТА

ВШ С. П., Боффало. Інфекції на шкірі у вигляді гнояків, які вертаються — часті, якщо вони вже раз появились. Це явище множинної фурункульози, і нові ядра інфекції — це фактично не поворот попередньої, а просто нові місця, які є наслідком зараження шкіри від попереднього гнояка. Часто такі люди є носіями бактерій на своїй шкірі, і при найменшій дряпині ці бактерії заходять глибше у шкіру, спричиняючи новий процес гноєння. Буває, що людина може мати „погану кров" внаслідок анемії або діябету, і тоді відпорність до інфекцій дуже низька.

При нормальному стачі здоров'я найкраще запобігти цьому явищу відповідним піклуванням шкіри. Идеться про те, щоб вона була максимально очищена від бактерій. Для цього лікарі радять часті купелі — двічі денно або й частіше — з уживанням міцного мила, яке має в собі антисептик. Купелі брати не у ванні, а під протічною водою протягом кількох тижнів. Міцні види мила — це такі, що мають у собі „гексафлорофін", „файзогекс" та ін.

М. Заклинський

ВЗАЄМИНИ НАДДНІПРЯНЩИНИ І ГАЛИЧИНИ В МИНУЛОМУ

(4)

На самому порозі XX стол., в 1900 році зорганізовано першу на Наддніпрянщині політичну партію — Українську Революційну Партію (РУП). Не була вона одноцілою світоглядово: була в ній велика більшість соціялістів, було чимало безпартійних, а одне крило її творили націоналісти, прихильники Міхновського, першого теоретика і діяча націоналізму. Метою РУП була революційна боротьба за українську самостійну державу. На цю тему виголосив Міхновський доповідь, яку видрукували у Львові, де осіло кілька членів РУП для друкування і висилки контрабандою в Україну нелегальних брошур та відозв. Кілька галицьких студентів пачкували їх через Збруч.

Члени РУП вели по селах Полтавщини агітацію щоб селяни загальним страйком добилися від дідичів вищої плати за поденну працю. Страйк широко розгорнувся і селяни осягнули свою мету. Поліція довідалась, що страйк підготовили члени РУП. Одних арештовано, інші поховалися. Симон Петлюра, що вже був на приміті у поліції, як „діяльний мазепинець", утік на Кубань.

Того самого року проголосили галицькі студенти на своєму вічу, що їх метою є самостійна Україна. Вони також підготовили в тому ж році селянський страйк, бо дідичі, майже поголовно поляки, ганебно визискували наших малоземельних і беземельних селян. Страйк удався.

Загалом галицькі студенти, кількість яких значно збільшилась, виявляли велику рухливість. У 1901 р. почали вони боротьбу за український університет. У 1910 році, коли польські студенти хотіли розігнати віче українських студентів, поляг від польських куль наш студент Адам Коцко, а кілька інших було ранено.

Великим зміцненням нашої культури і нашого становища у Львові був приїзд до Львова проф. Грушевського на становище викладача української історії. Він негайно включився в наукове й культурне, а згодом і в політичне життя. Як голова Наукового Т-ва ім. Шевченка розбудував проф. М. Грушевський так всесторонно його діяльність, що воно осягнуло в науковому світі загальне признання. Інж. Симиренко, власник кількох цукроварень, пожертвував сто тисяч карбованців (півмільйона австрійських корон) на купно низки кам'яниць, де примістились бібліотека НТШ, музей, архів тощо. Проф. Грушевський за роки свого перебування у Львові написав монументальну „Історію України-Руси", за яку визнано його найвизначнішим нашим істориком.

Займавсь проф. Грушевський також студентськими справами. Він актуалізував справу українського університету серед громадянства, здобув для молодих істориків стипендії на студії. За його стараннями наш діяч і меценат Євген Чикаленко дав гроші на будову „Академічного Дому" у Львові, де студенти мали приміщення за пів ціни або й даром. Також роздобував він кошти від наших багатших людей у московській займанщині на пожвавлення видавничої діяльности НТШ. Визначною його заслугою було виховання цілої низки молодих наших істориків. Історик Дмитро Дорошенко писав, що діяльність Грушевського в Галичині створила епоху.

Радісним фактом було пожвавлення наддніпрянських українців. На відкриття пам'ятника Котляревському в Полтаві в 1903 р. з'їхалася вперше „вся Україна": письменники, мистці, професори, кооператори, студенти... Прибули також гості з Галичини й Буковини. Свято розпочалось у великій залі, виповненій публікою. Від галичан промовляв посол Романчук. Промови українською мовою були заборонені на основі указу з 1876 р., але для Романчука поліція зробила виняток, бо він не знав московської мови. Його промову присутні вкрили бурхливими оплесками. Від харківської адвокатської палати мав прочитати привітання Міхновський. Вступну мову він почав по-українськи, але поліція перервала її. Тоді Міхновський заявив, що не буде читати привітання, і відійшов. На знак протесту відмовились читати привітання й інші делеґати — і публіка демонстративно покинула залю. Наради, промови й радісні зустрічі відбулися пізніше деінде. Враження від всього того свята було могутнє.

У 1905 р. спалахнула в Росії революція. Наляканий цар проголосив конституцію. Заборону з 1876 р. кинено до коша. Появилися часописі українською мовою в Києві та в інших містах. Авторитет царської влади впав, почалися розрухи селян, що домагалися землі, робітничі страйки, віча, демонстрації. Засновувано „Просвіти" і „Клюби". Одні й другі займалися уладжуванням вечерниць, вистав, доповідей, а „Просвіти" ще й закладали свої філії-читальні по селах. У високих школах і в гімназіях поставали „Громади".

Наукове Товариство, заложене 1907 р. в Києві старанням Грушевського, уладжувало доповіді та видавало два наукові журнали. Попит на українські книжки сильно збільшився. Появилися нові видавництва, скрізь у провінційних містах відкрито українські книгарні. В Києві відкрито три нові. „Літературно - Науковий Вістник" став всеукраїнським журналом.

Увесь той кипучий рух — збори, доповіді, часописи, книжки — освідомлював і приєднував до наших організацій багато молоді та старших. До українства признавались люди раніше байдужі та несвідомі. Масово активізувалася молодь. Перший раз появився під московською владою повний „Кобзар" Шевченка. Були спроби ввести українську мову в декотрих народних і середніх школах. В Одеському університеті почав викладати нашою мовою Ол. Грушевський, у Харківському — Сумцов.

Одначе в половині 1907 р. почалася реакція. Державна адміністрація почала розв'язувати „Просвіти", обкладати грошевими карами й арештувати редакторів часописів і журналів, переслідувати їх передплатників. Влада боялася за цілість держави.

Часописи занепадали із-за недостачі передплатників. Лишився врешті один тільки щоденник „Рада", що на його видавання давав кошти Чикаленко.

Учасники численних віч і зборів домагалися автономії України, але дарма. Всі московські партії від найправіших до найлівіших виявились ворогами України, і Українські Громади в обох „Державних Думах" у Петербурзі не змогли нічого осягнути.

У 1908 р. реакція зміцніла, почалися політичні процеси, багато революційних діячів опинилося в тюрмах, багато втекло за кордон. Та наддніпрянська „еміґрація" відіграла важливу ролю в розвитку Галичини.

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО КОНВЕНЦІЮ В ТРАВНІ ЦЬОГО РОКУ! ВАШ ГОЛОС МАТИМЕ ТИМ БІЛЬШЕ ПЕРЕКОНЛИВУ СИЛУ, ЧИМ БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ДО ТОГО ЧАСУ ЗОРГАНІЗУЄТЕ! КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XVII. КВІТЕНЬ, 1970 Ч. 3 (158)

Ярослав Падох

ДЕЛЕҐАТСЬКА ДЕСЯТКА

Від довго ряду років, чи радше від ряду минулих конвенцій, прийнявся неписаний союзовий закон, що невідхильним обов'язком кожного конвенційного делеґата є придбати в конвенційному році, ще до часу конвенції, бодай десять нових членів. Ця десятка й стала відомою, як „делеґатська десятка". Без неї не прибувають на конвенцію ні кандидати на різні конвенційні, чи головні, уряди, ні головні урядовці, ні навіть рядові делеґати без особливих конвенційних плянів, чи амбіцій. Адже кожний делеґат розуміє, що за не абияку почесть, яку йому зготовили члени його Відділу, вибираючи делеґатом на цей великий, чотирирічний з'їзд найбільшої української установи у вільному світі, належить чимсь зреванжуватися, чимсь відплатитися. А що є ціннише для Українського Народного Союзу взагалі, а для його Відділів зокрема, як збільшення числа членів!

Не що інше мали на увазі попередні конвенційні делеґати, коли в 1962 році додали до вимог, які статут ставить до кандидатів на делеґатів, щоб вон „виявили активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу". Ця вимога не обмежується до передвиборчого часу. Вона зобов'язує й після вибору делеґатів. Власне після вибору слід про неї пам'ятати не лише, як про статутове зобов'язання, але й як про моральний обов'язок „відробити" одержану почесть і виявити, що вона була дана не надаремно.

Коли впродовж звичайних років головний обов'язок дбати про постійний розвиток Українського Народного Союзу лежить у першу чергу на відділових секретарях, то по давній традиції, що четвертий рік, а саме в рік ковненційний, — головними подвижниками союзового росту є конвенційні делеґати. На них дивиться з надією союзовий провід і союзовий загал, сподіючись від них не звичайних, але надзвичайних діл. І так звичайно бувало, що конвенційні делеґати дійсно з повним завзяттям помагали в конвенційні роки, щоб не на крок, але на два чи три вище посунути вперед УНСоюз. І так звичайно бувало, що конвенційні роки були багатішими на нових членів, як роки звичайні.

Чи так буде в цім конвенційнім році? Чи на заклик Головного Уряду УНСоюзу відгукнеться наш делеґатський загал і, не втрачаючи дорогого часу, візьметься виконати свій мінімальний обов'язок делеґата: придбати „делеґатську десятку" ще до початку конвенції?

Всі познаки кажуть, що цей рік не буде інший від попередніх. Адже недалеко від нас є наш минулий, ювілейний рік. Рік незабутній не лише зприводу 75-річного ювілею, але своїм незвичайним успіхом в приєднанні нових членів. В минулому році ми спільними силами й ще більше спільним запалом, придбали велику армію, понад п'ять з половиною тисяч нових членів. В єдиному місяці грудні ми зорганізували понад тисячу членів! Був це місяць суворої й надміру сніговитої зими, а все ж це не перешкодило у здійсненні великої ювілейної мети. Чому ж ми не мали б повторити наш недавній ювілейний успіх новим, цим разом конвенційним, успіхом? Є всі передумови для цього й тому віримо, що не заведе нас наш недавній запал і витривалість й наш цьогорічний успіх, а зокрема успіх короткої конвенційної кампанії, не буде меншим, скромнішим, як минулорічний.

До цього й закликаємо наш надійний делеґатський загал. Не так для дуже підвищених грошових і почесних нагород, чи для здобуття спеціяльних бонусів за число придбаних членів і загальну суму, на яку вони будуть забезпечені, і не для придбання цінної, мистецької ювілейно - конвенційної відзнаки, роботи мистця Богдана Титли, яку дістануть ці, які придбали в ці пам'ятні роки бодай десять членів, — кличемо Вас, Конвенційні Делеґати, до праці й то негайної праці. Кличемо для того, щоб ця чергова конвенція, подібно як раніші, принесла тривалий успіх для нашої установи й щоб усі без винятку делеґати, своїм трудом та своїм запалом причинилися до цього успіху Тож закликаємо всіх тепер піддержати дотеперішню традицію і придбати УНСоюзові належну йому і потрібну „делеґатську десятку".

Наш рахунок ясний, як сонце і точний, як сама математика. 400 делеґатів по 10 членів — це величезний скарб: 4,000 нових членів! Ним покриємо всі конечні втрати членів і бодай на дві тисячі підвищимо членство УНСоюзу. Минулого року ми довели УНСоюз до 89,000, а до конвенції, можемо далеко перейти 90,000. І це вперше в історії нашої установи. Чи для цього не варто потрудитися? Тому, не гаючись, берімся за руки та спільно тягнім конвенційного союзового воза на нові вершини. Ця ціль варта конвенційного року і чотирьох сотень з лишком новообраних союзових делеґатів.

Пані Люба Басько з Дітройту найкращою організаторкою в 1969 році

Відома нелише в своїм місті Дітройті та в своїй Окрузі, але далеко поза ними, секретарка 94 Відділу пані Люба Басько придбала в минулім, ювілейнім році 53 члени. Цим вона вибилася на чоло організаторок - жінок і дістала спеціяльну нагороду — англомовну Енциклопедію Українознавства.

При цьому слід пригадати, що побіч п. Басько особливо відзначилися такі жінки: п. Стефанія Букшована, яка придбала в минулім році 40 членів, п. Квітка Стецюк, п. Марія Макар і п. Софія Куца, які придбали по 30 членів; п. Анна Хомин, студентка і секретарка з Філядельфії, яка придбала 26 членів і п. Анна Гарас та п. Стелла Расн, які придбали по 25 членів. Всі вони стали, деякі повторно, членами Клюбу Заслужених Союзовців. Крім них особливо відзначилися у ювілейній кампанії ще 13 жінок, які придбали від 11 до 20 членів та 6 жінок, які придбали по десять членів. Разом 26 жінок - організаторок придбали в 1969 р. десять або більше членів. Цей уділ жінок в організаційній кампанії є рекордовий. Можна сподіватися, що після цього великого успіху наших діячок, число жінок - організаторок буде постійно збільшуватися, а з ним також загальне число нових членів, що його здобуватимуть жінки.

Ст. Букшована

УНСОЮЗ ТА СУСПІЛЬНА ОПІКА І ДОПОМОГА

Могло б здаватися, що з розбудовою і збагачуванням суспільности малітиме потреба суспільної опіки й допомоги, Одначе це не так. Найкраще бачимо на прикладі ЗСА: хоч життєвий стандарт у цій країні постійно підноситься і є найвищим у світі, потреби суспільної опіки й допомоги не зменшуються — навпаки.

Подібна ситуація і в нашому суспільному житті. Ми ростемо, розвиваємося, численні з-поміж нас багатіють, але випадків, де треба поодинокими людьми заопікуватися і допомогти їм — не маліють. Вони завжди є і завжди будуть.

Коли ще до цього додати одноразові катастрофи і стихійні нещастя, то нам стане виразно перед очима, що суспільна опіка це не люксус, ані примхи сльозотечивих сердець, а дуже конкретна й дуже потрібна суспільна функція. В живій і здоровій суспільності мусять знайтися люди й засоби, щоб її виконати.

На щастя, серед нашої суспільности є велике зрозуміння і позитивна постава до цієї постійної життєвої проблеми. Майже кожна наша організація, об'єднання, навіть деякі політичні групи мають у себе ділянки і людей, що організовано виконують ці завдання. Виконують їх з більшим, чи меншим, але завжди з успіхом, бо наше громадянство, яке у своїй величезній більшості перейшло через дуже тяжкі життєві умовини й проби, сприяє й активно підтримує кожну цього роду акцію.

Вистачить покликатися на свіжий приклад українських поселенців Бані Луки в Юґославії. Допомогову акцію в цій справі переведено й переводиться майже взірцево. Як і треба було, очолив її і веде досвідчений і заслужений у цих справах ЗУАДК, а співпрацює з ним і допомагає ціле громадянство.

А що ж робить УНС у цій і в усіх подібних справах? На перший погляд, таке питання зайве, бо кожен знає, що власне членство УНС не лише є в першому ряді жертводавців на допомогові цілі, але й численні члени УНС активно збирають, організують, ведуть освідомну працю. І це від найнижчої клітини, Відділів УНСоюзу, аж до Головного Уряду. Коли виникла потреба, Головний Уряд УНС без довгих дебат і зволікань рішив вислати головного предсідника до Юґославії, щоб на місці зібрати потрібні інформації та зробити те все, що потрібне. Кожному з нас відомі корисні наслідки тієї поїздки. Бо ця поїздка з місця поставила цілу допомогову акцію у відповідне світло і на відповідному поземі, дала їй потрібний розмах, здраматизувала її. У висліді тієї поїздки тяжке положення й потреби українських селян в Юґославії стали широковідомими не лише серед українського загалу, але й дійшли до відому державних чинників так само, як і ціла наша допомогова акція.

Хтось може сказати: добре. Зроблено те, що треба, нема що більше тим клопотатися.

Та воно для нас, членів УНС, не зовсім так. Ми беремо участь у таких акціях, ми жертвуємо, але чому ми не маємо в своїй централі, Головній Канцелярії УНС, такого „деску", де всі такі справи концетрувалися б і чому УНСоюз не має мати зі своїх і своїх членів зусиль і жертв відповідного кредиту. Чому УНСоюз не має так, як майже у всіх інших організаціях, когось, хто ці справи організує, звертає на них увагу членства і громадянства, веде до пожвавлення того рода діяльности, а опісля не звітує, що зробили ми, члени УНС-у. А у таких випадках, як недоля поселенців у Юґославії, організує й переводить кампанію?

Ми, не можемо покладатися тільки на сам ЗУАДК Йому треба організовано допомагати, не одноразово, а постійно і пляново. А цього УНСоюз не зможе ніколи зробити, коли не матиме у себе ділянки, людини, чи людей, що займаються тим і займаються постійно. Я вже не говорю про постійні потреби декого з нашого членства того самого характеру.

Що УНСоюз буде мати з цього? Дуже багато! Перш за все, він зміцнить нашу ролю в цій суспільній ділянці і зміцнить саму цю ділянку, він поставить більше людей до праці на ній, він ще раз вкаже нашій спільноті, що УНС не тільки обезпеченева установа, але суспільно-громадська організація, що діє на всіх ділянках нашого громадського життя, допомагає їх розбудовувати, присвячує їм своїх людей, енерґію, засоби.

І це принесе УНСоюзові напевно різні користі. Тепер, перед черговою Конвенцією УНСоюзу, найкраща пора цю справу видвигнути, познайомити з нею делеґатів, щоб вони мали змогу передумати її і передискутувати з членами Відділів. А ті, що відповідають за зміст і напрямок пропонованих ухвал і постанов, щоб мали змогу устійнити, як далеко УНСоюз може і повинен піти у цьому напрямку.

Ірка Шеремета, донька Миколи і Параскевії Шереметів, нова членка 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Марта Войтович, донька Володимира і Ольги Войтовичів, нова членка 478-го Відділу УНСоюзу в Торонті, Онтаріо

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній трирічній організаційній кампанії Українського Народного Союзу з метою збільшити кількість його членства до 100,000 у 1969-му році, в якому припадає 75-ліття УНС, окрему увагу віддається організації молоді Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої украдля їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваінської громади на північно - американському континенті для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Джеймс і Стефан Андрій Зеленяки, яких дідо Павло Зеленяк вписав колись до УНСоюзу четверо своїх дітей, в тому і батька цих молоденьких нових членів Михайла Зеленяка. Всі вони є членами 441-го Відділу УНСоюзу в Тандер Бей, Онтаріо.

Христина Анна Ледді, внучка панства Миколи і Параскевії Шереметів, нова членка 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж. Христину вписав у члени її дідо Микола Шеремета, місцевий громадський і союзовий діяч.

Евґенія Семерко, вік 14 р., учениця 8-ї кляси публічної школи і на 8-му році музичного курсу. Відзначається грою на „акордеоні". Донечка Антона і Парані Семерко. Вступила до УНСоюзу Відділ ч. 449 у Ватерфорд, Онт., Канада, в м. січні 1970 р.

Анна Марія Стадник, донька Єлисавети та Івана Стадників. Всі вони є членами 301-го Відділу УНСоюзу в Чикаґо, Ілл., а батько Анни Марії є теж касиром цього Відділу.

Джіна Анна Лаврук, донька Адама Лаврука, нова членка 145-го Відділу УНСоюзу в Алтуні, Па.

Марко Гопанюк, син Петра і Лідії Гопанюків, новий член 17-го Відділу УНСоюзу імени Івана Онищенка в Чикаґо, Ілл.

Володимир Тарнопільський, син Галини і Романа Тарнопільських, новий член 353-го Відділу УНСоюзу в Ню Бронсвік, Н. Дж.

Іван Володимир Новак, вік 9 м. Син Стефана і Кетлин Новаків. Добрі родичі вписали свою дитину в м. січні, 1970 року до УНСоюзу Відділ ч. 449 Ватерфорд, Онт., Канада. Нехай їх син виростає на втіху своїм родичам і на славу УНСоюзу.

Союзова родина Кушнірчуків, яка в цілости належить до УНСоюзу. Наймений Олександер Кушнірчук, який народився в ювілейному році УНСоюзу і став його членом у тому ж 1969 році, оглядає свою грамоту УНСоюзу. Олександер є внуком Ксені Кушнірчук, та сином Олени і Дмитра. Секретар 245-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, до якого належать всі Кушнірчуки, закликає всіх брати приклад із цієї союзової родини та ставати в ряди членства УНСоюзу.

Марко (3 роки), Андрій (9 років) і Орест (6 років) сини Юрія Гіліцінського. Нові члени 88-го Відділу УНСоюзу на Союзівці в Кергонксон, Н. П.

Володя, Марічка і Ксеня Круль, нові та наймолодші члени 15-го Відділу УНСоюзу, Т-ва „Україна" у Вашингтоні, Д. К. Їхні батьки, інж. Петро Круль, який працює в НАСА Рісирч Сентер а п-ні Зоня Круль, донечка вже покійного о. кан. Володимира Пилипця, вкоротці також і для себе придбають життєве забезпечення в УНСоюзі.

Анатолій Витвицький, вік 16 років, студент 10-ої кляси середньої школи. Син Івана і Тетяни Витвицьких. Вступив до УНСоюзу Відділ ч. 451, в Гримсбі, Онт., Канада, 18-го грудня, 1969 р.

Галя Мазур, вік 16 р., студентка 10-ої кляси середньої школи, донечка Семена і Зеновія Мазурів, вступила до УНСоюзу Відділ ч. 449 Татерфорд, Онт., Канада, в м. березні, 1970 р.

УСПІХ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ УСПІХ САМІЙ КОНВЕНЦІЇ, ТОМУ ВСІ НЕГАЙНО СТАВАЙМО ДО ПРАЦІ.

Філядельфійський суддя став членом УНСоюзу

Гол. радний Іван Одежинський (зліва) з новим членом УНС суддею Джорджом Твардим.

Філядельфія. — Головний Радний УНСоюзу і передовий організатор членства п. Іван Одежинський приєднав до УНСоюзу філядельфійського суддю українського походження Джорджа Тварди, відомого прихильника українців та взагалі визвольної боротьби країни походження його родичів, України. Суддя Д. Тварди очолює Філядельфії суд, що займається справами порушення правил їзди автами. Він є одним із відомих діячів Республіканської партії. Завдяки його заходам багато українців - республіканців одержали урядову працю в Пенсильвенійському стейті. П. Іван Одежинський, який впродовж трьох років був головою Українського Республіканського Клюбу у Філядельфії, є особистим приятелем судді Д. Тварди і працює в тім суді під його керівництвом.

Річні загальні збори 204-го Відділу УНС ім. о. А. Гончаренка в Ню Йорку

Дня 7 лютого 1970 р. відбулися чергові Загальні Річні Збори 204-го Від. УНС ім.о. Агапія Гончаренка, в приміщенні „Самопомочі" в Ню Йорку, які відкрив привітанням присутніх предсідник Павло Марко та який закликом повстання з місць вшанував померлих 16-ох членів. З черги він привітав присутнього на зборах Головного Предсідника УНС п. Иосипа Лисогора і подав порядок нарад, який прийнято одноголосно.

До Президії, крім Головного Предсідника УНС п. Иосипа Лисогора, на голову обрано суддю Володимира Маркова, а на секретаря мґра Тараса Керницького, який зачитав протокол із останніх Загальних Зборів Відділу, відбутих 1-го березня 1969 р., та списаного п. Теодором Тарахівським — прийнято одноголосно.

Звіт із діяльности відділу розпочав предсідник загальним оглядом праці в приєднуванні членів до відділу, збирання вкладок до централі та участю відділу в Конгресі УККА, в ювілею 194-у Від. УНС-у та інших. Він пригадав, що 1970 р. припадає 45-річчя існування відділу, що слід відзначити. За касу відділу звітував скарбник Михайло Євуш, який виказав на основі його касової книги, що відділ мав по стороні доходів за цілий рік 804.59 дол., а по стороні витрат 726.45 дол., так що залишилось у касі 78.14 дол. Майно відділу виносить 4.693.03 дол., з того в банку 3.105.39 дол. Обширний звіт з діяльности відділу дав секретар д-р Василь Палідвор, який вказав, що відділ засновано 1-го березня 1925 р. та що ще в 1950 р. відділ мав 1.325 членів і був найбільшим в Америці. Але часи міняються й відділ почав пристосовуватися до нових обставин, затримуючи характер братської організації, звертаючись до членів, аби більше товариством цікавилися. Коли відділ в грудні 1968 р. мав 783 членів, то в грудні 1969 вже їх було лише 742. Впродовж звітного року померло 16 членів, вибрало готівку 20 членів, відійшли з переступним листом 5-ох членів, що становить втрату 41 члена. Сам секретар д-р Василь Палідвор приєднав до відділу нових 22-ох членів, але це не покриває втрати. Членство зменшилося на 19 членів у минулому році. Серед 561 членів дорослих є 80-ох членів, які мають по дві й більше грамот, і лише 481 членів мали б платити до відділу по 10 центів місячно. У відділу є 240 жінок та 321 мужчин. Відділ має 223-х чл. на річних вкладках, 160 на піврічних, 34-х на чверьрічних та 144 на місячних вкладках, які часто затримуються із вкладками й спричинюють багато праці секретареві, бо треба їм писати, пригадувати й телефонувати. Він не хоче суспендувати, бо то не на користь ні для відділу, ні для централі. В молодечому списку членів відділ мав 158, а втім 80 дівчат та 78 хлопців, як також 23 грамоти сбезпечення від випадків (акцидентові). Про фінанси згадав, що до Головного Уряду УНС у звітному часі вислано 30.214.15 дол. від 580-ох членів. Д-р Василь Палідвор звернув увагу на те, що Гол. Уряд зобов'язаний рдтимуватись постанов Конвенцій УНС-у, а його Контрольна Комісія має наглядати над реалізацією тих постанов, як ухвал про будову нового приміщення для Головного Уряд зобов'язаний дотримутарів й заанґажування постійного організатора членів для УНС при Головній Канцелярії для Метрополітальної Округи Відділів УНС Ню Йорку. Звернув увагу на неетичність перетягування членів, і закликом до більшої співпраці в приєднуванні членів у цім конвенційнім році та подякою управі та контрольній комісії — закінчив під оплески звіт.

Від Головного Уряду Головний Предсідник п. Йосип Лисогір подякував секретареві д-рові Василеві Палідворові та урядові за пророблену працю, вказав на конвенційну кампанію в приєднуванні нових членів та працю для добра України, яку провадить УНС. Він побував у Юґославії та відвідав наших земляків, які потерпіли в наслідок землетрусу; повернувшись назад, був в американських представників, які подивляли працю українців у Америці в тій допомоговій акції, бо „уряд" УССР тією справою не цікавиться, хоча й витрачає грубі мільйони на допомогу Кубі й іншим державам у світі.

За контрольну Комісію звітував інж. Мих. Шпонтак, який зачитав протокол перевірки діловодства й фінансів відділу, відбутої 28 січня 1970 р., підписаний д-ром О. Соколишином, д-ром Ів. Козаком та інж. Мих. Шпонтаком, ставлячи внесок на уділення абсолюторії, що прийнято після дискусії, в якій взяли участь багато присутніх, в тім старих піонерів нашого відділу, як адв. Мих. Гаврилко, Ів. Дусаненко, Мороз, Теод. Скульський, Осип Стеткевич й інші. Опісля на внесок адв. Мих. Гаврилка, Підтриманий пп. Т. Тарахівським та Ів. Дусаненком, збори переобрали управу як слідує: на предсідника Павла Марка, на заступників — суддю Вол. Маркова та Осипа Стеткевича, секретарем д-ра Вас. Палідвора, скарбником Мих. Євуша, писарем Софію Карпляк та прапороносцем Мих. Федоріва.

До Контрольної Комісії обрано на голову д-ра Ол. Соколишина, заступником інж. Мих. Шпонтака та на секретара д-ра Ів. Козака. Всіх обрано одноголосно через піднесення рук.

Д-р Ол. Соколишин
Голова Контрольної Комісії
204 Від. УНС

Члени 173 Відділу УНС у Вілмінґтон, Дел., на військовій службі

Степан Волошин, народився в 1948 р. в Штутґарті, Німеччина. Закінчив середню школу в 1966 р. у Вілмінґтоні, Дел., опісля один рік навчався в коледжі св. Едварда в Тексасі. В році 1968 зголосився добровільно на 6 років до служби, як моряк (до „Нейві"). Початковий військовий вишкіл переходив у таборі „Ґрейт Лейкс" біля Чикаґо. Від осени 1969 перебуває на кораблі на Середземному морі.

Іван Роман Волошин, народився в 1950 р. у Варрінґтон, Вірджінія, в ЗСА. Закінчив середню школу в 1969 р. у Вілмінґтоні, Дел., і зараз опісля зголосився до служби в Н а ц і ональній Ґвардії, до якої був покликаний восени 1969 р. Служить у стейті Савт Каролайна.

Обидва військовики — це сини п-ва Марії і Дмитра Волошинів з Вілмінґтону Де. Ціла родина є членами 173 Відділу УНСоюзу, Б-тва св. Володимира та членами української католицької парохії св. Миколая.

Винагорода за нових членів в часі Конвенційної кампанії

В часі конвенційної кампанії обов'язують ці самі, виїмкові, підвищені винагороди за нових членів, які обов'язували минулого року в часі ювілейної кампанії в 75-річчя УНСоюзу.

До звичайних грошових нагород за кожного члена приходять надзвичайні нагороди і то двох родів: бонус від числа здобутих членів та бонус від загальної суми, на яку ці члени будуть забезпечені. Коли організатор придбає бодай десять членів, дістане підвищену грошову винагороду, яка дальше підвищується, коли він здобуде 25 членів. А коли організатор придбає 50 членів, тоді його винагорода майже подвоюється. Бонус від загальної суми забезпечення одержать ці організатори членів, які забезпечать своїх нових членів на загальну суму бодай $50,000. При сумі 100,000 дол. цей бонус значно підвищується.

Важливою й дуже цінною додатковою нагородою є право на безплатний побут на Союзівці. Хто придбає 25 членів, матиме право провести безплатно на Союзівці один тиждень вакацій, а хто придбає 50 членів, дістане право побуту на два тижні, які може провести впродовж тижня зі своєю дружиною чи чоловіком або дітьми.

Найкраща організаторка — жінка дістає ще окрему нагороду, англомовну Енциклопедію Українознавства.

Крем цих грошових чи матеріяльних винагород, організатори членів в часі конвенційної кампанії дістануть також почесну відзнаку, видану УНСоюзом з нагоди свого 75-річчя. За 10 членів буде признана бронзова, за 25 срібна, а за 50 золота відзнака.

Крім цього не треба забувати за почесть, яку можуть здобути ці, які придбають 25 членів: вони стають членами почесного Клюбу Заслужених Союзовців і дістають почесну дубову плякету з емблемою УНСоюзу та написом: відзначення за заслуги. Здобути таку плякету в конвенційному році це особливе відзначення.

Всі почесні відзнаки будуть вручені делеґатам в часі Конвенції і то в першому, або другому дні. Ювілейні відзнаки та почесні плякети це будуть найвищі відзначення, які наші делеґати зможуть одержати на Конвенції в обличчі всіх делеґатів і гостей.

Згідно з довгорічною традицією УНСоюзу, всі делеґати зобов'язані придбати до часу Конвенції бодай десять членів. Згадані відзначення та багаті нагороди повинні тим більше заохотити всіх делеґатів придбати членів і взятися до цього негайно.

Конвенційні делеґати „Дністра", 361 Відділу УНС

Вибір делеґатів 361 Відділу на найближчу конвенцію УНС відбувся на місячних зборах „Дністра", дня 21-го лютого ц. р., у власній домівці при 119 Авеню „А" в Ню Йорку.

Збори відкрив і присутніх привітав голова відділу п. Петро Кучма. На його заклик присутні повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою віддали честь померлим членам — бл. п. Данилові Варанові й Григорієві Війтовичеві. Після того приступлено до ділової частини зборів, яка складалася з фінансового звіту, вибору бальотової комісії для проведення голосування на вибір кандидатів і голосування.

Згідно звіту фінансового секретаря відділу д-ра Василя Вишиваного, приходи за січень, включно з сальдом за минулий рік, винесли 6.936.18 дол., розходи розходи 6.595.49 дол., так що сальдо золишилося в сумі 340.69 дол. На внесок почесного члена й б. довголітнього голови „Дністра" п. Мартина Малетича, звіт прийнято одноголосно. У висліді голосування до бальотової комісії вибрано пп. Малетича, Вербенця, Сидора, Лавра й Виноградника. Головою бальотової комісії став М. Малетич. Предсідник поінформував, що „Дністер" управнений вислати трьох делеґатів і трьох заступників та пояснив процедуру голосування. Згідно з реєстром, який провадив п. Володимир Хомицький, управнених голосувати було 102 члени. На кандидатів висунуто пп. Крупку, Пригоду, Вишиваного, Пізнака, Кучму й Хомицького, які прийняли кандидатуру. Два інші пропоновані кандидати пп. Барагура й Виноградник, кадидатури не прийняли.

У висліді голосування бальотами, які раздали й проконтролювали члени бальотової комісії, делеґатами вибрано пп.: Пригоду (55 голосів), Крупку (54), Вишиваного (48), заступниками стали: Пізнак (43), Кучма (41) і Хомицький (11).

Закриваючи збори, голова п. Кучма привітав делеґатів з вибором та закликав, щоб вони щиро попрацювали на конвенції для добра УНС, свого відділу й усієї української спільноти. Здобувши перше місце в організуванні членів до УНС та ставши на здоровий фінансовий ґрунт, „Дністер" ступив на шлях повороту до свого давнього престижу й значення не тільки серед низових клітин УНС, але й у загальногромадському житті. Свого часу делеґація „Дністра" поставила на конвенції УНС проєкт видавати журнал для дітей „Веселка", який вже перетривав чотири конвенції і напередодні нової вступив у 17-ий рік видання.

В. Б.

Ярослав Падох

МІЖ ЮВІЛЕЄМ І КОНВЕНЦІЄЮ

Під кличем „В пошані до піонерів — лицем до молоді" ми провели наш минулий рік. У 75-річчя ми не могли не поглянути взад, але наш подив для минулого не відводив нас від сучасного й майбутнього, тим більше, що ми знали, що найкращим відзначенням великого ювілею є велика праця і великі успіхи; що тільки праця і успіхи зможуть переконливо засвідчити молодість і живучість УНСоюзу.

Ми прикладно виконали оба наші ювілейні зобов'язання. Ми пошанували минуле УНСоюзу й пригадали його неповторні заслуги для всієї української громади, а водночас ми придбали прямо історичний успіх в нашому ювілейному змаганні за дальший ріст й розвиток ювілята. Бо минулий рік приніс УНСоюзові рекордове число, кругло 5,500 нових членів, рівне якому ми мали в повені нової еміґрації, яка масово включалася в ряди УНСоюзу.

Тут, побіч цих, обмежених місцем та браком часу, слів огляду минулого року і його праці та успіхів, поміщені три основні таблиці чисел, які говорять про наш великий ювілейний успіх та про людей, Відділи і Округи, які цей успіх запевнили.

Читаймо ці таблиці і поза числами стараймося доглянути живих людей і живі установи: Відділи й Округи, їх труд, їх відданість громадській справі і, подякуймо їм всією громадою. А водночас візьмім собі з них приклад і підім їх шляхом. Дивімся на знімки майже двісті найкращих союзових ювілейних діячів й подбаймо, щоб ще до Конвенції станути побіч них, як найкращі конвенційні діячі.

А йти нам вперед треба постійно, а зокрема у цім новім, конвенційнім році. Бо цей рік, ще більше, як попередній, рішатиме про майбутнє УНСоюзу. Здобутки, з якими прибудемо на Конвенцію та настрій, який буде панувати на Конвенції, у великій мірі визначить наш шлях на дальші, може дуже довгі, роки. Як прибудемо на Конвенцію зі справді конвенційними успіхами та впевнені в тому, що немає трудів, яких ми не зуміємо поконати, то нові труди, які нас ждуть, не перешкодять в здобутті нових здобутків. Дух росту і віра в дальші великі можливості росту та в постійний розвиток УНСоюзу, це те, що на Конвенції найбільше потрібне.

Як в нашому ювілейному році, нам треба було доказати, що 75 років не вичерпали енергії УНСоюзу та його довір'я до себе, так в конвенційному році мусимо доказати, що громадою обрані делеґати, це не випадкові люди, але найкращі представники нашої союзової громади й що вони свій делеґатський обов'язок розуміють, як обов'язок дати ввесь свій запал та всю свою працю для дальшого розвитку нашої установи. Високий уряд делеґата найбільшої української установи та велика почесть, яку ця установа дала своїм конвенційним делеґатам, вимагає з їх боку повної посвяти, праці — і успіхів. Не сумніваємося, що чотири з половиною сотень делеґатів розуміють свою повинність і що до конвенції зложать видні докази того зрозуміння. А що найціннішим майном УНСоюзу є його члени, то й ждемо від наших союзових делеґатів, що вони ще до часу конвенції придбають значне число нових членів. Ці „делеґатські" члени будуть не менше цінним доказом відданости УНСоюзові, як минулорічні „ювілейні" члени. А хто з наших делеґатів не хоче добра для УНСоюзу в його конвенційному році і хто до цього не доложить свого часу і труду? Пані і Панове, Конвенційні Делеґати! На Вас звернені очі не лише всієї многотисячної союзової громади, але цілої нашої національної громади у вільнім світі. І тільки від Вас буде залежати успіх недалекої Конвенції, а з ним і доля УНСоюзу!

Заклик до делеґаток, секретарок та членок УНС

Як заступниця головного предсідника Українського Народного Союзу, відповідальна за жіночу діяльність УНС, я звертаюся до всіх жінок-делеґаток, головно до нових, які ще не були делеґатками на Конвенцію УНС, та до жінок, що є відділовими секретарками та до членок УНС взагалі.

Український Народний Союз стоїть перед критичним періодом цього року, коли біля 5,000 членів залишить ряди УНСоюзу внаслідок дозрівання їхніх 20-літніх грамот. Щоб заповнити цю велику прогалину, ми звертаємося до Вас, щоб Ви зорганізували щонайменше 10 нових членів перед 27 Конвенцією УНС, що відбудеться в днях 18-22 травня 1970-го року.

На вас припала велика честь, коли Вас вибрано делеґаткою з Вашого Відділу. Але ця почесть несе рівнож велику відповідальність та обов'язок. Це залежить також від Вас, делеґаток на Конвенцію, щоб УНС міг осягнути квоту 2,500 нових членів перед днем 18 травня. Жінки представляють біля 34-40% всього членства УНСоюзу й тому від них „Батько-Союз" очікує відповідного вкладу в його організаційні зусилля.

Тому просимо Вас виконати Ваш обов'язок та зорганізувати 10 або більше нових членів перед Конвенцією УНСоюзу, в днях 18-22 травня ц. р.

Також, як жінок, що маєте на серці добро нашої громади, просимо Вас розповсюджувати брошуру УНСоюзу, „Наркоманія і зловживання ліками", написану д-ром М. Данилюком, по Ваших Відділах та у Ваших громадах. Допоможіть охоронити нашу молодь перед тою небезпечною заразою, якою є наркоманія.

Просимо Вас також приєднувати нових предплатників для „Веселки", нашого визначого дітючого журналу, для „Свободи" та „Українського Тижневика".

Зустрінемося на Конвенції, де, хочемо вірити, Ви будете відзначені як „Будівнича Союзу" за зорганізування 10 або більше нових членів, або „Чемпіоном Союзу" за приєднання 25 нових членів для УНСоюзу. Ваше ім'я буде вписане в Почесну Листу Делеґатів, як також Ви одержите цінні та пам'яткові нагороди за Ваші успіхи.

Марія Душник,

Заступниця гол. предсідника УНСоюзу

Вибір делеґатів на Конвенцію та збіркова акція на допомогу українцям в Юґославії

В неділю 15-го лютого 1970 р. в домівці Осередку СУМА ім. Крут та 24-го Відділу ООЧСУ в Чикаґо далекий - південь, відбулися місячні збори 176-го Відділу УНС ім. Тараса Шевченка. На зборах вибрано делеґатів на 27-му Конвенцію Українського Народного Союзу, яка відбудеться в травні ц. р. в Статлер Готелі в Клівленді.

Репрезентувати Відділ будуть Михайло Остап та Антін Бурдяк. На заступників делеґатів вибрано Йосипа Нісевича та Івана Шатинського.

В другій точці нарад Андрій Турко запропонував, щоб зібрати пожертву на користь потерпілим українцям в Юґославії. Думку Андрія Турка піддержали Йосип Нісевич та Іван Шатинський.

По закінченню нарад негайно приступлено до збіркової акції, якою занявся касир І. Шатинський та яка дала суму 250.00 дол., сейчас вислано до ЗУАДК за посередництвом УНС.

Пожертви склали: Дмитро Л е ш к о $25.00, Микола Марків $15.00; по $10.00 Степан Паньків, Іван Шатинський, Іван Салацький; по $5 Т а р а с Шолдра, Микола Ч е х а р, А н т і н Шурко, В а с и л ь Шатинський, Михайло Денис, Микола Шатинський, Іван Кінтер, Осип Бурдак, Михайло Остап, Андрій Турко, Степан Окрух, Осип Корпан, Антін Бурдяк, Дамян Шкірпан, Володимир Савчак, А. М. Гайдук, Орест Галан, Мирослава Галан, Ярослав Мудрий, Григорій Дрон, Іван Воробель, Мирон Стебельський, Петро Бойчук, Василь Кушнір, Іван Петрущак, Іван Жеребний Іван Василів, Михайло Стебельський, Юрій Ватаманюк, Олесь Зрада, Володимир Науменко; Микита Семків $4; Григорій Чомко $3; по $2 Петро Процик, Микола Білецький, Ярослав Веселий, Андрій Скибіцький, Іван Жовнір, Павло Павленко, Олесь Куц; по $1 Микола Івахів, Василь Кравчишин, Осип Шиманчик, Осип Нісевич. Разом $250.00.

Михайло Остап.

ДВІ СОТНІ ВІДДІЛІВ, ЯКІ ЗАПЕВНИЛИ УСПІХ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ В 1969 Р.

П.Ч.	Число Відд.	Місцевість	Придбано членів
1.	361	Ню Йорк, Н.Й.	109
2.	182	Кліфтон, Н.Дж.	85
3.	94	Гамтрамк, Миш.	78
3.	221	Чикаґо, Ілл.	78
5.	379	Чикаґо, Ілл.	68
6.	346	Клівленд, Огайо	66
7.	63	Форд Ситі, Па.	61
7.	292	Дітройт, Миш.	61
7.	421	Ріджайна, Альб.	61
10.	277	Гартфорд, Конн.	60
10.	432	Торонто, Онт.	60
12.	430	Філядельфія, Па.	56
13.	14	Нюарк, Н.Дж.	55
14.	146	Дітройт, Миш.	53
14.	371	Нюарк, Н.Дж.	53
16.	88	Керґонксон, Н.Й.	51
17.	32	Філядельфія, Па.	49
18.	173	Вилмингтон, Дел.	48
19.	42	Пасейк, Н.Дж.	47
19.	340	Нюарк, Н.Дж.	47
21.	216	Філядельфія, Па.	44
22.	238	Бостон, Масс.	42
23.	5	Асторія, Н.Й.	39
24.	83	Філядельфія, Па.	38
24.	170	Джерзі Ситі, Н.Дж.	38
24.	174	Дітройт, Миш.	38
24.	257	Лос Анджелес, Кал	38
24.	367	Рочестер, Н.Й.	38
24.	451	Грімсби, Онт.	38
30.	20	Гемтремк, Миш.	36
30.	437	Рочестер, Н.Й.	36
30.	458	Гамільтон, Онт.	36
33.	114	Чикаґо, Ілл.	34
33.	427	Ст. Кетринс, Онт.	34
33.	440	Торонто, Онт.	34
33.	445	Вінніпеґ, Ман.	34
37.	348	Янґставн, Огайо	33
37.	422	Філядельфія, Па.	33
39.	353	Ню Бронсвик, НДж	32
39.	375	Філядельфія, Па.	32
41.	25	Джерзі Ситі, Н.Дж.	31
41.	39	Сиракюзи, Н.Й.	31
41.	155	Перт Амбой, Н.Дж.	31
41.	158	Бруклин, Н.Й.	31
41.	217	Рочестер, Н.Й.	31
41.	316	Рочестер, Н.Й.	31
41.	345	Міннеаполіс, Минн.	31
41.	407	Торонто, Онт.	31
41.	423	Чикаґо, Ілл.	31
50.	402	Етобікок, Онт.	30
50.	484	Ютика, Н.Й.	30
52.	127	Бофало, Н.Й.	29
52.	287	Джерзі Ситі, Н.Дж.	29
54.	47	Бетлегем, Па.	28
54.	336	Клівленд, Огайо	28
54.	344	Баунд Брук, Н.Дж.	28
54.	349	Менвил, Н.Дж.	28
54.	352	Честер, Па.	28
59.	234	Елізабет, Н.Дж.	27
59.	271	Елмайра, Н.Й.	27
59.	321	Феніксвил, Па.	27
59.	327	Гемпстед, Н.Й.	27
59.	387	Вілімантик, Конн.	27
64.	194	Ню Йорк, Н.Й.	26
64.	270	Джерзі Ситі, Н.Дж.	26
64.	360	Бофало, Н.Й.	26
64.	439	Судбури, Онт.	26
68.	53	Пітсбург, Па.	25
68.	55	Куртіс Бей, Мд.	25
68.	147	Алентавн, Па.	25
68.	161	Ембридж, Па.	25
68.	171	Джерзі Ситі, Н.Дж.	25
68.	183	Дітройт, Миш.	25
68.	465	Лашин, Квіб.	25
75.	385	Міннеаполіс, Минн.	24
75.	418	Торонто, Онт.	24
75.	468	Ніяґара он Лейк,	24
79.	434	Монтреаль, Квіб.	23
80.	106	Чикаґо, Ілл.	22
80.	204	Ню Йорк, Н.Й.	22
80.	266	Амстердам, Н.Й.	22
80.	364	Клівленд, Огайо	22
84.	176	Чикаґо, Ілл.	21
84.	293	Бруклин, Н.Й.	21
84.	444	Саскатун, Саск.	21
84.	480	Сарнія, Онт.	21
88.	8	Йонкерс, Н.Й.	20
88.	34	Річмонд, Вірдж.	20
88.	70	Джерзі Ситі, Н.Дж.	20
88.	96	Пітсбург, Па.	20
88.	105	Філядельфія, Па.	20
88.	473	Монтреаль, Квіб.	20
94.	76	Нюарк, Н.Дж.	19
94.	156	Честер, Па.	19
94.	175	Дітройт, Миш.	19
94.	220	Чикаґо, Ілл.	19
94.	245	Трентон, Н.Дж.	19
94.	305	Магони Сіті, Па.	19
100.	57	Коговз, Н.Й.	18
100.	78	Майнерсвил, Па.	18
100.	281	Вайон, Н.Дж.	18
100.	372	Плейнфілд, Н.Дж.	18
100.	386	Шарон, Па.	18
100.	469	Торонто, Онт.	18
106.	17	Чикаґо, Ілл.	17
106.	102	Клівленд, Огайо	17
106.	230	Янґставн, Огайо	17
106.	233	Лорейн, Огайо	17
106.	267	Вестбури, Н.Й.	17
106.	337	Балтимор, Мд.	17
106.	436	Кітченер, Онт.	17
113.	7	Мек Аду, Па.	16
113.	13	Вотервліт, Н.Й.	16
113.	22	Чикаґо, Ілл.	16
113.	408	Торонто, Онт.	16
117.	113	Дерри, Па.	15
117.	206	Вунсакет, Р.Ай.	15
117.	320	Балтимор, Мд.	15
117.	355	Ст. Джозеф, Мо.	15
117.	397	Філядельфія, Па.	15
117.	443	Ройон, Квіб.	15
117.	492	Оттава, Онт.	15
124.	6	Гастінґс он Гадсон, Н.Й.	14
124.	142	Елізабет, Н.Дж.	14
124.	177	Провіденс, Р.Ай.	14
124.	231	Кемден, Н.Дж.	14
124.	268	Франкфорд, Па.	14
124.	278	Вилкс Бери, Па.	14
124.	295	Акрон, Огайо	14
124.	342	Картерет, Н.Дж.	14
124.	347	Миллвіл, Н.Дж.	14
124.	457	Ню Йорк, Н.Й.	14
134.	27	Нюарк, Н.Дж.	13
134.	45	Філядельфія, Па.	13
134.	48	Рідинґ, Па.	13
134.	137	В. Істон, Па.	13
134.	283	Обирн, Н.Й.	13
134.	284	Іст Ст. Люіз, Ілл.	13
134.	356	Омага, Небраска	13
134.	362	Брістоль, Па.	13
142.	15	Вашинґтон, Д.К.	12
142.	35	Чикаґо, Ілл.	12
142.	37	Елізабет, Н.Дж.	12
142.	116	Трентон, Н.Дж.	12
142.	120	Аліквіппа, Па.	12
142.	121	Ром, Н.Й.	12
142.	153	Філядельфія, Па.	12
142.	235	Росфорд, Огайо	12
142.	240	Клівленд, Огайо	12
142.	276	Ембридж, Па.	12
142.	289	Рочестер, Н.Й.	12
142.	323	Канзас Ситі, Кан.	12
142.	325	Бруклин, Н.Й.	12
142.	339	Філядельфія, Па.	12
142.	354	Омага, Небраска	12
142.	368	Маямі, Флорида	12
142.	383	Бриджпорт, Конн.	12
142.	441	Форт Вілієм, Онт.	12
142.	448	Монтреаль, Квіб.	12
142.	452	Іст Чикаґо, Інд.	12
142.	472	Чикаґо, Ілл.	12
142.	481	Карнеґі, Па.	12
142.	494	Дауфин, Ман.	12
165.	86	Ню Йорк, Н.Й.	11
165.	115	Кантон, Огайо	11
165.	123	Скрентон, Па.	11
165.	242	Фраквіл, Па.	11
165.	251	Клівленд, Огайо	11
165.	261	Віліямставн, Н.Дж.	11
165.	350	Стемфорд, Конн.	11
165.	419	Ріджайна, Саск.	11
165.	497	Едмонтон, Альта	11
174.	16	Спрінґ Валей, Н.Й.	10
174.	43	Ґілсайд, Н.Дж.	10
174.	112	Клівленд, Огайо	10
174.	150	Пітсфілд, Масс.	10
174.	168	Перт Амбой, Н.Дж.	10
174.	191	Трой, Н.Й.	10
174.	213	Байон, Н.Дж.	10
174.	214	Нюарк, Н.Дж.	10
174.	222	Клівленд, Огайо	10
174.	274	Янґставн, Огайо	10
174.	290	Куртіс Бей, Мд.	10
174.	358	Клівленд, Огайо	10
174.	388	Честер, Па.	10
174.	398	Вінґгемптон, Н.Й.	10
174.	399	Чикаґо, Ілл.	10
174.	411	Торонто, Онт.	10
174.	414	Ню Гейвен, Конн.	10
174.	450	Ню Йорк, Н.Й.	10
174.	474	Монтреаль, Квіб.	10
193.	478	Торонто, Онт.	10

ЯК ПРАЦЮВАЛИ ОКРУГИ УНСОЮЗУ В ЮВІЛЕЙНОМУ 1969 РОЦІ

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Приєднано чл. у грудні	Разом у 1969 р.
1.	Філядельфія, Па.	39	142	643
2.	Ню Йорк, Н.Й.	38	101	481
3.	Чикаґо, Ілл.	34	108	420
4.	Дітройт, Миш.	16	75	364
5.	Торонто, Онт.	24	63	353
6.	Нюарк, Н.Дж.	22	71	295
7.	Клівленд, Огайо	19	30	266
8.	Пітсбург, Па.	21	19	206
9.	Джерзі Ситі, Н.Дж.	11	45	203
10.	Ніяґара, Онт.	9	33	181
11.	Перт Амбой, Н.Дж.	12	16	175
12.	Вінніпеґ, Ман.	14	22	173
13.	Рочестер, Н.Й.	8	28	153
14.	Ню Гейвен, Конн.	14	24	150
14.	Сиракюзи-Ютика, Н.Й.	15	34	150
16.	Монтреаль, Квіб.	9	13	140
17.	Пасейк, Н.Дж.	6	24	138
18.	Балтимор, Мд.	9	36	103
19.	Шамокин, Па.	21	11	101
20.	Янґставн, Огайо	10	13	100
21.	Бостон, Масс.	5	20	98
22.	Алентавн, Па.	11	16	79
22.	Трой, Н.Й.	8	5	79
24.	Бофало, Н.Й.	11	19	65
24.	Міннеаполіс, Мінн.	6	8	65
26.	Вунсакет, Р.Ай.	7	13	41
27.	Вилкс Бери, Па.	9	2	39
28.	Скрентон, Па.	10	4	28
29.	Ст. Люіз, Мо.	7	6	26
30.	Лудлов, Масс.	5	—	7
31.	Необ'єднані Відділи	29	27	139

Округа Філядельфія здобула знову першу нагороду за число придбаних членів. Маючи три почесні плякети, вона одержує за минулий рік в нагороду і для відзначення прапор УНСоюзу. А Ніяґарська Округа одержує почесну плякету за найкраще виконання своєї ювілейної, річної квоти. Вона виконала свою квоту на 165 відсотків.

КАНАДІЙСЬКА ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

М. Плавюк

ЗА НОВІ МЕТОДИ ЗВ'ЯЗКУ З НАШОЮ СПІЛЬНОТОЮ

Ювілейний рік 75-річчя Українського Народного Союзу прохотів під кличем „У пошані до піонерів — лицем до молоді".

Він проминув і цікаво нам застановитися, як ми достосували нашу діяльність до нього. Немає найменшого сумніву, що перша частина того ювілейного гасла домінувала на всіх наших святкуваннях. Це природно. Моральним обов'язком сучасного проводу і членства УНС є належно вшанувати тих, які в своїй далекозорості поставили здорові основи для розвитку УНСоюзу на північноамериканському континенті.

Але тим не менш важливою є і друга частина ювілейного гасла. Від належного виконання його дійсно залежить майбутнє УНСоюзу. Чи сповнили ми те, що диктує нам та частина? Очевидно, що ні. Було б несовісно замикати очі на дійсність і вважати, що доброї волі, яка лягла в основу того гасла, вистачає на те, щоб осягнути виплаваючі з нього завдання. Завдання закорінити УНСоюз серед молодшої генерації перерастає наявність доброї волі. Крім неї, потрібно багато ще й інших, може не менш важливих, як добра воля, елементів.

Перш за все, ми мусимо усвідомити, що ми вступили в добу радикальних змін всіх ділянок життя нашої спільноти. Змін, які з нечуваною дотепер швидкістю проходять на наших очах. Вже хоч би факт, що 50% теперішнього числа мешканців Канади є молодші чим 30 років, вистачає на те, щоб насторожити нас. Адже всім нам ясно, що половина нашого членства в рядах УНСоюзу далека від того, щоб бути в межах віку 30-ти років чи ще менше.

Запитаймо, чому?

Тому, що саме ця частина нашої спільноти не є якслід запізнана із цілями та завданнями УНСоюзу, а це в свою чергу спричинене тим, що організаційний апарат УНСоюзу — свідомо чи несвідомо — занедбує контакт із молодшою частиною нашої спільноти.

Здається мені, що навіть без належних статистичних даних, до яких я не маю змоги вгляду, можу ствердити, що лише малий відсоток членів УНСоюзу молодших чим 30 років життя, є оформлені в членство на основі їхнього власного рішення стати членами УНС. Більшість нашого молодшого членства прийшли в наші ряди через їхніх родичів чи старших віком приятелів, які їх записали в члени.

Очевидно, ми не можемо занедбувати такого шляху приймання нових членів, зокрема до молодечого відділу УНС. Але цього не вистачає. Велика частина нашої спільноти, молодшої віком, була і є поза контактом із організаційним апаратом УНС.

Чому? Та хоч би тому, що переважаюча кількість членів Головного Уряду, організаторів, секретарів Відділів є людьми старшого чи середнього віку. Не пишу цього в докір їм, бо я свідомий превеликої праці, яку саме та генерація для УНСоюзу виконала. Але цього, на жаль, не вистачає. Ніхто в організованому світі, а тим більше УНС, не може жити успіхами минулого, ніхто не може спочивати на лаврах блискучих успіхів пройденого етапу.

Майбутність нашого організованого життя, а в першу чергу УНС, таки залежатиме від того, чи ми спроможемося доповнити нашу дотеперішню працю новими лицями активних провідників з молодшого покоління, людьми, які мають природний контакт із громадою, не старшою 30-ти років.

Слід подбати про те, що стало загально відомою справою, що саме УНСоюз робить все можливе, щоб ту частину нашої спільноти зблизити до себе. Тут під розвагу декілька практичних порад.

Чому не почати з підготовки до чергової Конвенції УНСоюзу? Чому не подбати про те, щоб у складі делеґатів чи їх заступників знайшлися якнайбільше молодших членів УНС? Чому не подбати про те, щоб їхня приявність на самій Конвенції була активною? Нехай вони будуть у проводі Конвенції, запросім їх до комісій — даймо їм змогу висловити їхні думки і погляди про працю УНС, зокрема про його майбутнє.

Очевидно, що і в керівних органах УНС слід забезпечити якнайбільше представництв молодших людей. Ясно, що сам вік не може бути одиноким критерієм вибору, мусить бути ряд інших прикмет у кандидата, які кваліфікуватимуть його до участи в керівних органах. Але таких слід знайти, підготовити і допомогти їм бути вибраними.

Давши докази на черговій Конвенції УНС, що нам дійсно залежить на молодших провідних силах, ми мусимо піти крок дальше і подбати, щоб омолодження наступило і в наших відділах. Не станеться це легко, бо на самому початку я вказав, що в нас бракує молодшого віком членства, але десь треба зробити початок. Пропоную звернути нашу увагу на студентів, зокрема тих, які є активні в СУСК чи СУСТА. Вони мають громадське наставлення і серед них слід шукати організаторів УНС. Вони зуміють нам відкрито сказати про недомагання в праці УНСоюзу, що молодша ґенерація хотіла б бачити в наших братських Союзах, що і як переконає ту молодшу генерацію стати членами УНС. Хтось скаже, що це нереальне, бо саме студенти є у фінансових труднощах і їхні фінансові спроможності не дозволяють їм стати в ряди УНСоюзу. Маючи це на увазі, я вбачаю можливість, що студенти можуть скористати і то в короткому часі з УНСоюзу, а не навпаки. Власне тому, що студенти потребують фінансових засобів для продовжування студій — пропоную від них починати. Відбувши ряд студійно-вишкільних курсів із студентами, на кошт УНС, і переконавши їх, після виміни думок, що УНС має чим заімпонувати молодшій ґенерації, ми повинні заанґажувати якнайбільше число студентів на організаторів УНС, спрямовуючи їхню увагу саме на молодшу ґенерацію. Та ж саме студенти мають 5 місяців вільного часу від студій в кожному році. Вони використовують той час на те, щоб здобути потрібні фінансові засоби на продовжування студій. Чому не дати їм змоги заробити ті гроші, працюючи добре платними організаторами УНС? Я глибоко переконаний, що інвестиція в того рода організаторів на довшу мету принесе колосальні дивіденди для УНСоюзу. Я не бачу, де ми можемо дістати більш кваліфіковані кадри, з якими можемо апелювати до молодшого покоління. Відважившись на риск інвестиції в організаційний апарат УНС з рядів студентства, ми зробимо конкретний, а не святково - декларативний, крок для поправи відносин. Напевно багато із студентів будуть казати нам, що їм не подобається в УНСоюзі чи взагалі в братських союзах —

але цього не маємо чого лякатися. Навпаки, нам треба знати, що саме в нас не подобається потенційно половині нашої спільноти? Вже саме усвідомлення того для нас дуже важливе. Справивши наші недомагання, якщо вони в нас є, знайшовши новий підхід, який переконуватиме саме молодшу ґенерацію — зробимо великий крок вперед.

Немає найменшого сумніву, що від того, чи і наскільки нам вдасться омолодити організаційний апарат УНС, залежатиме і наше майбутнє.

Ясно, що на шляху до тої цілі можуть бути різні способи, якими нам треба послуговуватись. Я навів під розвагу і дискусію один з них, який, по-моєму, гідний уваги. Надіюся, що мої думки на цю тему викличуть дискусію, яка в свою чергу допоможе нам успішніше виконати другу частину ювілейного гасла УНСоюзу!

Богдан Зорич

СУДБУРИ — КУЛЬТУРНО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ЦЕНТР ПРОВІНЦІЇ ПІВНІЧНОГО ОНТАРІЯ

Судбури це місто, відоме у світі як одне з найбільших копалень нікелю. У цьому місті поселилась велика українська громада, яка організаційно оформила себе при суспільно - громадських організаціях та при Церквах обох українських віровизнань. Судбури — це справжня твердиня українського життя, де діють поруч різні українські організації як: УНО, БУК, СУС, ОВФ. Всі вони працюють на різних відтинках українського життя, його розбудовують та збагачують.

Згадуючи про цей факт, я бажав би детальніше розповісти про організацію, яка створила союзову клітину УНСоюзу на півночі Онтаріо і стала твердинею його розвитку. Цією організацією є філія УНО зі своїми Братніми Організаціями. Їхнє організаційне життя пливе широким руслом, віддзеркалюється багатожанровими аспектами дії. Судбурські члени УНО мають гарний репрезентативний дім і добре випосажену літню оселю „Запоріжжя", на якій влітку діти й молодь провадять час у рідній атмосфері на виховних таборах. Культурно - освітнє життя організації зарепрезентоване такими відомими мистецькими одиницями як: мішаний хор „Дніпра", нині вже спопуляризований у всій Канаді, а останньо й у ЗСА своїми концертовими виступами під вправною рукою пані Ольги Рогатин, і танцювальний ансамбль „Веселка".

Із успіхом діють на терені Судбур дитяча дошкільна світлиця, Рідна Школа. Недавно за стараннями місцевого Відділу КУК зорганізовано в Судбурах середньошкільні Курси Українознавства, які відвідує понад 30 студентів. Курси Українознавства приміщуються в будинку державної школи „Содбури Гайскул", учителями є: о. декан Теодор Прийма, Ольга Рогатин, Ольга Шумило, Віра Олійник, Дмитро Зубаль. Поруч основних предметів, молодь засвоює там знання з українського мистецтва, зорганізовано теж драматичний гурток.

Цікаво згадати, що молодь в Судбурах із любов'ю вивчає українські музичні інструменти: 26 студентів записалися на курси гри на бандурі. Навчання веде досвідчений бандурист і майстер у виготовлюванні бандур Степан Доменик. Він знавець конструкції цього прецизного національного інструменту. Під впливом великого любителя українського інструментального та вокального мистецтва Ігоря Куриласа, колишнього вчителя гри на бандурі на літніх курсах на „Союзівці", С. Доменик зумів на далекій півночі Канади створити прапагандивний центр українського історичного інструменту. Отож два молоді професіоналісти-майстри у споруджуванні бандури, Доменик і Курилів, продукують її із спеціяльного матеріялу, із знакуванням „Мейд ін Садбури". Їхньої продукції бандура пишається в Національному Музеї в Оттаві. З того приводу тижневик „Ди Садбури Стар" в довгій статті з захопленням і признанням писав про бандуру, як український національний інструмент.

Сьогодні прошарок судбурських професіоналістів расне українським елементом. Це здебільшого діти наших піонерів УНО — шахтарів, що клали підвалини українського організованого життя в Канаді, як країни свого поселення. Поруч професійних обов'язків, ця молодь включена в суспільно - громадську працю. Ось деякі їхні імена: Маруся Стефура — організатор середньошкільних Курсів Українознавства й згадана вже Оля Рогатин — талановита диригентка хору „Дніпро", Теодор Марунчак очолив Головну Управу мозбірні при міській бібліотеці, української дитячої книголюдіжної організації МУНО, Ігор Курилів і Степан Доменик — провідні члени МУНО, продуценти бандур, д-р Степан Коссар і д-р Орест Лапчинський — двигуни праці на Курсах Українознавства. Всі вони від дитинства — члени УНСоюзу.

УНСоюз у Судбурах твердо закріплений. Тут діє Відділ ч. 439, секретарем якого від 1958 є ідейний союзовець Володимир Зацерковний. Це прикладний союзовий діловод, який постійно турбується своїм Відділом. Перебуваючи впродовж довгого часу в шпиталі на лікуванні, не забував про розбудову свого Відділу й двічі прикликав мене в минулому році до Судбур на організаційну працю для збільшення членства. Сьогодні Відділ ч. 439 начисляє 285 членів і має добре розбудований молодечий департамент у числі 90 грамот.

Відділ УНСоюзу ч. 439 із давніх літ закріпився при філії УНО і в його історії є чимало імен справжніх союзових патріотів, що враз із своїм секретарем стоять на сторожі росту Відділу та з завзяттям збільшують його ряди, вирівнюють природні втрати в членстві. Ось імена союзових діячів: Михайло Шелюк — голова Управи, завжди горіючий ідеєю УНСоюзу Михайло Торицак, Василь Курилів, Михайло Шіпош, Роман Барицький, Нестор Печенюк та інші. Це група союзових бригадирів, котрі з своїм секретарем Володимиром Зацерковним творять оперативний штаб для розбудови УНСоюзу в Судбури. Ніщо не спиняє їх в поході праці: ні страйк, ні недуга, ні зимова стихія, що нещадно заморожує в зимові місяці нормальне пульсування життя.

28-го лютого ц. р. я приїхав до Судбур на річні збори Відділу. Відбуто ділові наради з членами Управи, обговорено деталі актуальних справ, намічено програму річних зборів. В неділю 1-го березня при численній участі членства Відділу та в атмосфері діловости перевибрано акламацією попередню Управу Відділу. З признанням стверджено постійний приріст членства в УНСоюзі, за що приявні висловили своє вдоволення Управі Відділу, зокрема секретареві В. Зацерковному. Після річних зборів відкрито місячні сходини членів УНСоюзу, на яких вибрано делеґатів на 27 Конвенцію УНСоюзу. Делеґатами сідбурського Відділу перевибрано В. Зацерковного і М. Шіпоша — заступниками вибрано: М. Торицака і п. Гальчука. Користаючи з численної участи приявних, я у своєму слові підкреслив досягнення Відділу, вказав на потребу дальшої дії судбурських союзовців.

Кожночасно, побувавши в Судбурах, повертаюсь надхненний атмосферою конструктивної суспільно - громадської праці й культурних осягів українських Судбур, від'їжджаю до Торонта з почуттям гордощів за судбурзьких українців, за їх великий вклад праці в наше національне життя. Серед метушні буднів і навантаження праці приємним відпруженням для мене є спогад про Судбури — світовий центр нікелю та стихію українства онтарійської півночі.

В. Дідюк

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІ ЗАВДАННЯ

Вже проголошена 27-ма Конвенція Українського Народного Союзу, що відбудеться 18-го травня ц. р. На місцях по відділах вже відбуваються загальні збори для вибору делеґатів, які зберуться у великому числі із Америки і Канади у парляменті найстаршої й найбільш заслуженої суспільно-громадської і братсько - допомогової фінансової установи УНС. Зберуться вони не тільки на те, щоб заслухати звітів з чотирорічної наполегливої праці Головного Уряду та всіх його клітин, але і висловити свої думки, але і жання чи здорову конструктивну критику, а проаналізувавши позитиви й неґативи — спільно й дружньо намітити нові пляни і напрямки, та доручити їхнє реалізування нововибраному проводові.

Питома вага УНС у нашому суспільстві велика. Пройдене чотириріччя було часом, у якому наша організація відзначувала вперше 75-річчя великої праці нашого найстаршого українського щоденника „Свобода", а опісля у минулому році і своє власне — у службі для народу. Многолюдні, численні з цього приводу імпрези в багатьох містах Америки і Канади та в самому місці народження УНС, в Шамокіні, Пенсилвенія чи Дауфині, Манітоба, завершені ювілейною виставою опери „Анна Ярославна", яскраво педчеркували ту велику працю, яку пробробили для українського народу УНС і його орган „Свобода". Побіч цього, у пройденій декаді відбулося багато великих, історичного значення для цілого нашого народу подій, з яких варто згадати: Світовий Конґрес Вільних Українців та тріюмфальні відвідини нас Головою нашої Помісної Української Церкви, Їх Блаженством Ісповідником Віри Верховним Архиєпископом Кардиналом Кир Йосифом. Думаю, не треба багато наголошувати, бо кожному відомо, яку ролю в обох цих визначних подіях відіграв УНС. Твердимо ми і твердять інші, що була вона великою, а у багатьох випадках передовою - рішальною. Моральна, а зокрема матеріяльна допомога для студій українознавства на Гарвардському Університеті, стипендійні допомоги студентам, другий том англомовної Енциклопедії Українознавства, допомога членам, нашим Церквам, організаціям, а в останньому часі допомога потерпілим братам нашим в Югославії і т. д., все це не хвальба, не пропаганда, а щоденні справи, з яких складається та дійсна праця для народу. Я певний, що все це буде відмічене так нашими делеґатами, як і цілим суспільством.

На конвенції, побіч ділових нарад, відбуваються і репрезентативні, на яких часто з'являються найвищі представники Уряду і Конґресу Америки, представники наших і чужих різнородних організацій, товариств, установ. Привіти, признання, ґратуляції роблять нас гордими і ніби стають частиною великої моральної заплати та сатисфакції за добре виконані завдання. Конвенція УНС це великий вільний парлямент українців у вільному світі, яким живе не тільки наша організація, але також все свідоме українське суспільство, а його голос у багатьох справах, почерез моря і океани так чи інакше доходить до братів наших у поневоленій, але нескореній Україні. Цілий 1969 рік — як рік ювілейний був насназажений посиленою організаційною працею. Ціла Союзова громада відданих секретарів - організаторів своє завдання збільшити у ювілейному році ряди нашої організації виконала з надзвичайним успіхом. Кожний місяць збільшував число нових членів, а як ніколи в історії УНС переміг останній місяць грудень. Намічений плян перевиконано! За один тільки ювілейний рік наша організація збільшилась добре на понад 5.000 нових членів, здобуваючи надзвичайний рекорд організаційних досягнень. Безперечно, що Союзова Канада, не залишилась позаду: біля 900 нових членів, на високі суми забезпечиння, збільшили ряди наших 62 відділів. Рівномірно з цим наше представництво на цьогорічній Конвенції буде значно збільшене. Зактивізовано і чисельно збільшено деякі відділи, зорганізовано і підготовлено ґрунт для організації нових, наладнано сталий організаційний зв'язок, широким руслом проведено інформативну, вияснюче - пропаґандивну працю, через нашу пресу, радіо та репрезентаційні виступи, а навіть товариські зустрічі.

Ми переконані, що своє ювілейне завдання ми виконали з честю і не посоромили „козацького роду". Але на цьому ми стати не хочемо. Ми хочемо, щоб канадійський УНС ріс і розвивався. Тому, закінчивши ювілейний рік, стоїмо перед конвенційним. Ніяка організація, а наша зокрема, не може жити капіталом пробробленої праці, хоч би вона була найбільшою, бо провідна думка і сенс існування мусять бути побудовані на постійній активності й рості. Тому коли мобілізаційний заклик на початку цього року проголошує Головна Екзекутива, напередодні 27-ої Конвенції, ми знову мусимо стати на свої організаційні стійки, щоб передконвенційне завдання виконати. Здобути до конвенції 2.500 нових членів в Америці і Канаді — це ніби і не так вже легке завдання. Воно і правда, але коли врахуємо, що понад 400 делеґатів прибуде на Конвенцію, делеґатів, що вибрані найкращі з кращих союзових працівників, і наколи б вони на протязі цього часу приєднали тільки по 10-ть членів, то це вже становило б чотири тисячі. Якщо до цього додати приблизно таке число секретарів, постійних, окружних і вкінці обласних організаторів, і вони також порадували б Союз, таким же скромним числом „10", то це знову дасть таку ж чотиритисячну суму, а разом це біля 8.000 нових членів! Зменшім все це, що не дай Боже!.. навіть на половину, то все ж таки 4.000 залишиться. Головна Екзекутива заплянувала чомусь так мало, бо тільки 2.500 для Канади в тому числі тільки скромних 400. Отже стає ясним, що намічені передконвенційні завдання не є так неможливими до зреалізування. Вправді тяжко воно приходить тоді, коли якась частина відділів чи делеґатів свої завдання виконують, а інші живуть тим, що „якось то буде"! Тому у цьому передконвенційному змагові закликаємо всіх до спільної дії. Не може бути, а зокрема в Канаді, ні одного відділу, який не доклав би всіх зусиль й старань, щоб придбати хоча б і це скромне число нових членів.

З приємністю запримічуємо по наших відділах передконвенційно - організаційне пожвавлення. Приємним є і те, що прямо не можна ніяк задоволити бажання всіх, що радо хотіли б бути делеґатами на Конвенцію. Так, це гарно й добре! З привілеями делеґата получені й зобов'язання. Щоб бути активним в дії конвенції для добра організації, він мусить добре її знати; знати її життя, працю, змагання, ріст. Це почесне завдання — зобов'язує. Тому, що час біжить скоро, не відкладаймо, не заспокоюймось, мовляв, до конвенції ще часу досить, щось я зроблю. Робім це вже, робім сьогодні! Кожний делеґат напевно має у своєму найближчому крузі десять осіб. І коли вони будуть його членами, він виконав своє завдання, і тоді не помилились члени відділу, що його делеґатом обрали. Ця передконвенційна к а м панія має ще інший дуже важливий аспект справи. Вона піддержує давню союзову традицію, що кожний з нас повинен мати стільки прав і громадського п р и знання, скільки праці він вложив для цієї громади, для її цілей й завдань. Вона рівнож має показати, що на найвищий пост, на який наша організація може покликати свого члена, а саме на своїх делеґатів - послів до конвенційного парляменту, обрано дійсно найкращих її працівників, які достойні заступати й радити над її дальшим майбутнім. Тому немає сумніву, що буде багато таких делеґатів, які ділом, а не славами, докажуть вдячність своїй союзовій громаді, яка довірила їм високий і відповідальний пост делеґатів.

В Канаді маємо надзвичайно великі можливості росту УНС. Маємо також багато добрих і відданих працівників, маємо гарні пляни, хочемо і надальше допомагати у розбудові нашого церковного, культурно - освітнього, виховного і суспільно-громадського життя в усіх його проявах і ділянках. Хочемо зробити з УНС сильну фінансово - економічну базу для нашої спільноти. Але все це зробити можемо тільки у великій і сильній громаді. Хочемо бути заступлені на конвенції чисельно та мати такі впливи на діяльність УНС, на які заслуговуємо. Не байдужою є для нас справа відмолоджування керівництва наших відділів і цілої організації. Хочемо, щоб довголітні надбання наших піонерів знайшли гідних наслідників, що започатковані ними справи будуть вести, продовжувати, розвивати і удосконалювати. Все це й багато іншого, як вже було згадано, зможемо зробити тільки тоді, коли ряди наші будуть поповнюватися новими членами. Місця у нашій організації для всіх багато. Шкода тільки, що часто „жниво велике, а робітників мало". Усвідомлення всіх цих справ в передконвенційному часі дасть нам змогу виконати своє організаційне завдання, взяти активну участь у конвенції та, приїхавши з неї, бути спокійним, що положене на нас довір'я ми виконали для добра всього членства, суспільства та цілого українського народу. Тому ж щасти, Боже, у праці, та до милого побачення на конвенції!

Відділ УНС ч. 440 відбув Загальні Збори

Поважна кількість членів Відділу УНС ч. 440 ім. ген.-хор. Т. Чупринки-Шухевича зібралася 26 лютого ц. р., щоб відбути чергові річні загальні збори. Відкриваючи збори, голова Відділу сот. В. Гузар привітав присутніх, між ними і представників Головного Уряду УНС пп. Б. Зорича — заступника гол. предсідника, і В. Дідюка — головного радного, та подав порядок нарад, який прийнято без змін. Зборами провадила президія в складі: голова — сот. В. Гузар і секретар — дир. В. Куций. Перед початком нарад вшановано згадкою і хвилинною мовчанкою світлу пам'ять кол. організатора-основника Відділу і довголітнього його голову сл. п. мґра Я. Спольського. По ділових звітах уступаючої Управи, запитах, дискусії і уділенню абсолюторії, до нової Управи Відділу були одноголосно обрані: інж. Ю. Спольський — голова, В. Гузар — заступник голови, пані С. Куца — фін. секретар, п. В. Куций — касир, пані О. Падик — заступник фін. секретаря. Контрольна Комісія: Я. Коростіль — голова, пані Евгенія Ярмолюк і Евген Логаза — члени.

Під час обговорення біжучих і актуальних справ праці й розвитку Відділу, із словом своїх зауваг, інформацій та порад виступали представники Головного Уряду п. Б. Зорич і В. Дідюк, підкреслюючи окремі заслуги секретарки Відділу, пані С. Куцої, яка доложила багато старань та як здібна і активна організаторка вивела Відділ на правильний шлях дальшого росту й розвитку. Виступаючі закликали до пожвавленої о р г а нізаційної праці у передконвенційному часі. По довшій взаємній і щирій виміні думок, запитах і відповідях та вияснениях, збори закрив новообраний голова своїм коротким словом, в якому підкреслив активізацію в УНС ряду наших молодих п р о ф есіоналістів. Зараз по річних зборах відбулися й місячні, на яких була поставлена точка вибору делеґатів і їх заступників на 27-му Конвенцію УНС. На делеґатів обрано: пані С. Куцу і інж. Ю. Спольського. По вичерпанню програми зборів присутні ще довго змогли обмінюватися думками та обговорити різні справи у гостинному домі п-ва Куцих, які гарно й щиро в родинній атмосфері гостили „чим хата багата". Сподіваємося, що Відділ 440 буде рости й розвиватися та скоро стане одним з великих Відділів нашого Торонта. **Н. Н.**

Річні загальні збори Відділу УНС ч. 407 в Торонті, Канада

У неділю 1 березня, о год. 7 вечора відбулися річні загальні збори Відділу УНС ч. 407 ім. Кардинала Йосифа, при церкві Пресвятої Евхаристії, Торонто-Схід. Хоч погода не надто сприяла, все ж таки поважне число членів Відділу зібралися на загальні збори, які відкрив голова Відділу п. В. Дідюк, вітаючи присутніх, як також пароха церкви о. С. Шавеля ЧНІ, та сотрудника о. Й. Деницука ЧНІ. Зборами провадила президія в складі: В. Дідюк — голова, В. Шаран — секретар. Збори розпочато молитвою, яку провів о. парох, опісля відчитано і прийнято протокол з попередніх зборів та вислухано ділових звітів управи. По діловій дискусії, запитах і відповідях уділено абсолюторію уступаючій Управі й обрано нову в такому складі: В. Дідюк — голова, М. Поронюк — заступник, В. Шаран — секретар, Я. Мурій — заступник секретаря, А. Пітула — касир, Контрольну Комісію очолив о. Й. Деницук з членами — пп. І. Піскурем і І. Дацком. Словом і заохотою до дальшої праці у розвитку Відділу та про велику і многогранну працю УНС вцілому, включаючи і 75-річний ювілей та 27-му Конвенцію, звернувся до присутніх голова Відділу, він те ж і головний радний та обласний організатор В. Дідюк. Отець парох С. Шавель підкреслив велику працю УНС для нашої спільноти, зокрема велику допомогу, яку УНС дав парохії Пресвятої Евхаристії, позичивши 210 тисяч дол. на низький відсоток. Сама різниця у відсотках і їх сплати заощаджує для парохії понад 5 тисяч дол. річно. Отець парох закликав, щоб всі, які тільки можуть, стали членами та рівнож допомагали Управі і секретареві у приєднанні членів. Ще довшими вимінами думок і товариськo-дружніх розмов продовжувано збори, які закрито спільною молитвою, проведеною о. Й. Даницуком. Зараз опісля відбулися й місячні збори для вибору Конвенційних делеґатів, якими стали В. Шаран і А. Пітула.

Бажаємо дальшого успіху у праці нової Управи та гарного розвитку Відділу УНСоюзу, який має повне зрозуміння й підтримку усієї парохії. **Н. Н.**

ОБОВ'ЯЗОК КОНВЕНЦІЙНОГО ДЕЛЕҐАТА 10 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО КОНВЕНЦІЇ

Богдан Зорич

РІЧНІ ЗБОРИ МОНТРЕАЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

Вже сам факт, що всі відділи з метрополітального Монтреалю прислали щонайдіяльніших і найкращих своїх представників на річні окружні збори УНС, що відбулись у неділю 8 берзня ц. р. в залі ЛВУ при 120 Дулют вул. -Схід, доказує велике заінтересування української громади змістом нарад найбільшої сьогодні у вільному світі української організації — Українським Народним Союзом.

У Мотреалі провадять союзову працю шість відділів, а пульсуючими живчиками організаційної дії є їхні секретарі. Від їхньої активности, постійного шукання нових проспектів, від вміло проведеної пропаґандивно-освідомлюючої акції, від пильного стеження за рухом членства і б а л янсування природніх втрат новими здобутками — залежить все. Це ці основні елементи, які при кінці кожного року кваліфікують кожного організатора й союзового діяча, як більш чи менш продуктивну одиницю, одного — як енергійного забезпеченевого воїна, другого — як ідейну союзову одиницю, якій на відтинку оперативних завдань важко доводиться пробиватись уперед.

Отож, як сказано, річні збори Окружного Комітету УНСоюзу в Монтреалі провадили свої наради при участі 24-ох представників від 6-ти Відділів і мене, як представника Екзекутиви УНСоюзу та Канадської Канцелярії. Зборами провадив голова Округи гол. радний Дмитро Попадинець, секретарювала пані Текля Мороз. Привітавши присутніх делеґатів і гостей, вшанувавши пам'ять померлих членів вставанням із місць і однохвилинною мовчанкою, предсідник відчитав програму зборів, яку присутні прийняли до відома.

Звітували: голова Окружної Управи — Д. Попадинець, заст. голови — Осип Дячишин, орг. референт — П. Дубас, касир — Р. Стефанюк, секретар — Текля Мороз, прес. - референт — Бронислава Мельник, а опісля за делеґатів до Відділу КУК — Д. Попадинець.

Із звітувань членів Управи ми довідались, що Монтреальська Округа охоплює 9 Відділів із 1524 активними членами, впродож 1969-го року зорганізувала 140 членів, покрила всі убутки і виказала надвишку на 25 членів.

Цифрою 140 новоприєднаних членів Монтреальська Округа виконала свій плян на 93.33%, вийшла із хвилевого сповільнення організаційного темпу з 1968-го року на широкий шлях нормальної праці й завершила цю працю балансом 25 членів чистої надвишки.

При тому слід підкреслити, що такі секретарі, як: Текля Мороз, Брониclава Мельник, Віра Бонім, Павло Дубас, Ліда Шульгин, Іван Процик, Микола Перейма та Василь Куць — виказали бажання розбудувати свої Відділи і чи самі, чи за помічю організаторів збільшили членство своєї Округи.

Координатором усієї праці Округи був голова Окружної Управи і гол. радний УНСоюзу Дмитро Попадинець. Він постійно цупко держав віжки від організаційного воза на терені своєї Округи, насторожено й пильно слідкував за виконанням пляну. Він же сам зорганізував за 1969-ий рік 26 членів, щоб тільки свою Округу піднести на вищий щабель союзової драбини та щоб дальше продовжувати своє почесне членство в „Клюбі Заслужених Союзовців".

Від Контрольної Комісії звітував інж. Василь Захаркевич, який теж поставив внесок схвалити працю Управи Окружного Комітету в Монтреалю і висловити всім членам Управи признання та уділення їм абсолюторії.

Чергова точка — дискусія над виголошеними звітуваннями, оживила на залі настрій і заохотила багатьох учасників зголоситись до слова. Говорили: Я. Колянківський, М. Андрухів, Т. Мороз, Б. Мельник, П. Дубас, О. Винницький, В. Захаркевич, Д. Попадинець, О. Дячишин, І. Зубань. Вони порушували різні питання із асекураційної ділянки, ставили і просили про вияснення з усіх невідомих ще їм відтинків забезпеченевого діла, особливо цікавилися рухом членства в усій Канаді, ростом УНСоюзу в нашій канадійській країні та фінансовим станом УНСоюзу в Канаді.

Фінансова і н вестиційна політика УНСоюзу в Канаді, а передусім морґеджові інвестиції, пожертви на національно - культурні цілі та виховні потреби, вкінці способи практичного уділювання цих позичок на терен Канади були живо, ділово й рішуче дискутовані з кінцевим акцентом вимоги переводити такі фінансові операції за порозумінням і узгідненням компетентних канадійських союзових чинників. У цьому відношенні була солідарна постава всіх присутніх представників.

Не менш цікавою була дискусія, започаткована предсідником Відділу 471 М. Андруховим, який поставив у рішучій формі домагання, щоб для нашої власної орієнтації і координації усієї організаційно - адміністраційної праці, а теж у морґеджових проханнях — звертатись до головної канцелярії УНСоюзу через Канадійську Канцелярію в Торонто. Туди належить теж висилати інформації про всі відділові сходини, збори, імпрези та зміни членів Управ. Зберігаючи правопорядок у всьому й шануючи свій координуючий на Канаду союзовий центр, ми приспішуємо важливий процес органічного єднання усіх свідомих союзовців у Канаді і їхньої мобілізації довкруги великої ідеї будови сильного УНСоюзу.

Дискутанти обговорювали й накреслювали певні постуляти, домагання і концепції на 27-му конвенцію УНСоюзу в Клівленді й одноголосно заявили про свою готовість виступити на цій конвенції об'єднано, видвигаючи насамперед такі питання, що йтимуть на добро й розбудову УНСоюзу в цілому, а в Канаді зокрема. Устійнено узгіднити поправки до статуту УНСоюзу, куди слід було б внести багато конечних змін, які дозволили б змодернізувати перестарілі статутові вимоги по лінії пристосовлення нашої організації до вимог сучасного періоду асекураційної політики. Усі ці постанови на бажання присутніх рішено видавати в окремих бюлетенях і розсилати їх усім делеґатам у Канаді для докладного ознайомлення з сучасними проблемами асекураційного діла.

Збори Округи вітали мене як представника Екзекутиви й директора Канадійської Канцелярії. Мені доводилось на них доповідати й давати відповіді на різні питання. У цілому — збори пройшли ділово, серйозно і з вірою у виконання усіх найконечніших завдань, з яких чолєвим є для союзових діячів у Канаді, відділових Управ і Окружних Комітетів безперебійна праця над приспішеним ростом УНСоюзу в Канаді.

Предсідник Зборів гол. радний Дмитро Попадинець, закриваючи ці збори у кінцевім слові подякував присутнім за участь у нарадах і за ділову поставу до всіх важливих проблем, що їх ставить перед нами сучасність.

Загальні збори Відділу УНС ч. 402

В суботу 28 лютого ц. р. відбулися чергові загальні збори відділу УНС ч. 402 ім. Т. Шевченка, який приміщується при Домі ім. Т. Шевченка на Етобіко. Збори відкрив голова Відділу п. Л. Курилець, вітаючи присутніх і зокрема представника Головного Уряду УНС — головного радного і обласного організатора п. В. Дідюка. Зборами проводила обрана президія в складі: В. Дідюк — голова, пані Анна Бурій — секретар. По прочитанні й принятті протоколу з попередніх зборів, ділових звітах управи, дискусії і уділенню абсолюторії, обрано нову управу в такому складі: Л. Курилець — голова, Я. Бурій — фін. секретар, п-ні А. Бурій — помічник фін. секретаря, С. Деморинський — касир. Контрольну Комісію очолив п. М. Дудар.

У своєму заключному слові голова зборів, головний радний п. В. Дідюк, зупинився докладно над працею і ростом Відділу, як також вказав на різнородну і велику працю УНС вцілому. Завдяки постійній і наполегливій праці секретаря Відділу, став він одним із більших та під кожним оглядом взірцевим. В дружній виміні думок порушено цілий ряд справ, які підкреслювали зацікавлення справами УНС, його працею для громади та дальший ріст. У великій і сильній громаді можливі великі діла. УНСоюз — це велика і сильна установа, яка може робити велику і корисну працю для цілого українського суспільства і народу.

В. Дідюк

ДЕЩО З МАНДРІВКИ ПО НІЯҐАРСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ

З Торонта близько до осередків нашого українського життя, що чисельно розкинулись по Ніяґарському півострові. Тому часто приходиться мені в моїй організаційній праці відвідувати їх, а в них і наші Відділи УНС, що спільно об'єднались для кращої організаційної праці в одну окрему округу, на чолі якої від початку її зорганізування стоїть активний і відданий союзовець Всеч. о. М. Блаженко.

Хоч часто відвідував я і Відділи і Округу, то не завжди була можливість, або прямо через брак часу, щоб про неї заговорити та підкреслити її працю, журбу і змагання. Однак не можна ж цього пропустити тепер, коли Округа в цьому ювілейному році вибилась на перше місце у виконані свого річного організаційного пляну. На 170% виконання пляну аж проситься і заставляє, щоб про Округу таки заговорити, підкреслюючи її успіх, та зложити їй окреме признання і подяку.

Щоб говорити про Округу, треба зачинати від окремих її працівників-секретарів, голови і Управи, організаторів. Всі вони стоять на своїх постах, як дійсні союзовці-змагуни. Всі вони хотіли б, щоб УНС ріс, розвивався, тому жадні перешкоди не можуть бути причиною, щоб у кожний час не прийти їм з допомогою, коли така їм потрібна.

Холодний грудень, мороз і сніг, але коли до вас звертається секретар Відділу, щоб допомогти йому в організаційній кампанії, то ніяк не можете відмовитись. Залишається, як кажуть, „збирати манатки" і в дорогу! Договорившись з секретарем п. П. Самцем, іду туди. „Не журіться, каже, транспортом, якщо Ваше Торонто навіть засипає сніг, приїжджайте, у мене трок такий, що й найбільші купи снігу перескочить". І, дійсно вже здалека бачу п. Самця із своїм великим і сильним троком, який чекає мене на автобусовій станції. Здоровимось і вже змісця він направляється для відвідин окремих родин. „Може Ви ще й не вечеряли, каже він, але повірте, доки не приєднаємо бодай кількох нових членів до нашого Відділу, їсти не будемо... І зачинається!.. Організаційна кампанія проходить, хоч і не легко (що ж, зрештою, сьогодні легко?), є успіхи! Від Ніягра Фолс, через Сен Кетренс ,аж до Гамілтону — все під нашим „обстрілом". В т о м ившись вже відвідуванням, організуємо зустріч з головою Округи Всеч. о. Блаженком та окружним організатором п. П. Дяковим. Переговорюємо з секретарями: Б е р е ж уком (Сен Кетеренс), Шпурком (Веланд), організатором Омельченком (Ґримсбі), Стаховим і Фареничом (Гамилтон). Всі вони з ентузіязмом відносяться до своїх обов'язків. З секретарем п. Бережуком йдемо також з хати в хату по Сен Кетеринс, і там маємо успіх. Зрештою, амбіцією всіх союзовців Ніяґарської Округи було, що ювілейний і конвенційний роки мають стати роками дальшого росту і зміцнення УНС в Канаді, і тому не пропускали вони жадної найменшої нагоди для її здійснення. Сталося так, бо не тільки заяви, але конкретна праця, з допомогою всіх під проводом голови Округи і Управи, та з підсиленою організаційною допомогою, зробили своє. Це зробила Ніяґарська Округа, хоч вона чисельно невелика і, здається, наймолодша у цілій системі УНС, за що тим більше належиться її заслужене признання і подяка.

Округа стала першуном. Але коли Округа збирає заслужене признання і ми відзначаємо окремих секретарів, то в першу чергу повне признання належиться п. П. Самцеві, одному із перших активних і відданих союзовців на цьому терені. Це ніяк не зменшує відданої праці всіх вище вже згаданих секретарів-організаторів, між якими таки першу, як кажуть, скрипку грає п. П. Дяків — окружний організатор. Великі можливості розгорнення організаційної праці на терені Сен Кетеринс має активний і відданий громадський працівник п. М. Бережук. Мають такі можливості і всі інші секретарі й організатори. Терен Ніяґарської Округи великий і наших людей багато, хоч дійсним резервуаром здається буде таки Гамілтон, у якому понад 10 тисяч наших людей! Це добре знають наші секретарі пп. Стахів і Фаренич, які впродовж минулого року спільними силами багато причинились до успіху Округи. Вже не один раз спільно з ними приходилось мені відвідувати гарних і гостинних та національно-свідомих громадян Гамілтону, які одержавши відповідні інформації про УНС та потребу і користі життєвого забезпечення, з великою охотою вступають до УНС.

Славно виконала своє ювілейне завдання Ніяґарська Округа! Належним признанням і відзначенням почесною плякатою закінчить ювілейний рік та стане на порозі року конвенційного. У травні ц. р. збереться вже 27-ий парлямент УНС в Клівленді Вибір делеґатів-послів закінчено. Обрано найкращих із кращих. Вибрані на конвенцію делеґати це не тільки делеґати на час діяння конвенції 5-6 днів — це промотори праці Відділів на найближчих чотири роки! Вони перші мають подати приклад та стати передовиками у приєднуванні нових передконвенційних членів. Своєю працею вони мусять доказати що не „честь і слава", а справи і добро УНС лежить їм на серці. Бо, властиво, правдива честь і слава належиться тим, які довгими роками своєю мозольною працею будують Союз. Вони і тільки вони мають повне моральне право говорити, виступати, рішати і дальше змагатись на розбудову і ріст. Бо хоч конвенція це велика річ, і обрані делеґати радять, журяться, виносять рішення і постанови, то властива реалізація постанов належить не кому іншому, а цій сірій еміненції на місцях, нашим відданим секретарям-організаторам, які часто не мають належної ні моральної, ні матеріяльної винагороди.

Отже, делеґати Ніяґарської Округи, не посоромітъ „козацької слави", а вже сьогодні приступайте до праці! Коли кожний з Вас привезе 10 нових аплікацій членів УНС, то він належно виконає і оправдає свій вибір громадою. На протязі минулої каденції, зжившись у спільній праці й змагові за ріст УНС так з окремими секретарями-організаторами, як і з проводом та численними союзовими п р а ц і в никами, прихильниками і членами, я також направду радію і тішуся успіхами Ніяґарської Округи. Як попередньо, так і тепер ніколи я не зміг би відмовити будь-якої їм допомоги, тому вже ми договорюємось і плянуємо розгорнення організаційної праці так, щоб вона дала найкращі наслідки. Свідомість добре виконаного громадського обов'язку — це найкраща подяка і насолода. Тому ні дощ, ні сніг, ані буревії не спинять нашої праці! Так чи інакше, сьогодні чи автра застукаємо до дверей наших українських людей і постараємося переконати їх, що „великі діла можемо творити тільки у великій і сильній організації".

Річні загальні збори відділу УНС ч. 408 в Торонті, Канада

У пополудневих годинах 1-го березня відбулися в приміщенні церкви Св. Покрови, при вул. Лідс-Осінгтон, чергові річні загальні збори відділу УНС ч. 408 ім. Митрополита Андрея. Збори відкрив голова відділу д-р К. Ващук, вітаючи присутніх, а зокрема головного радного і обласного організатора п. В. Дідюка, який опісля разом з інж. Р. Бенешом, як секретарем, провадив зборами. По ділових звітах голови д-ра К. Ващука, фін. секретаря І. Курмана, касира інж. Р. Бенеша та Контрольної Комісії, від якої, в заступстві перешкодженого голови Всеч. о. В. Жолкевича, виступив п. О Коник, відбулась активна і ділова дискусія. Виступаючі дискутанти підкреслювали заслуги УНС для української спільноти взагалі, підкреслюючи зокрема фінансову допомогу — позику у побудові гарної церкви Св. Покрови. Підкреслено також активну і віддану працю секретаря відділу п. І. Курмана, який не тільки що належно впорядкував відділ і ведення діловодства, але також спільно із всіма ченами управи докладає всіх старань у його рості. По уділенні абсолюторії обрано нову управу відділу в такому складі: д-р Корнель Ващук — голова, п. Іван Ґозуляк — заступник голови, п. І. Курман — фін. секретар, інж. Р. Бенеш — скарбник, п. В. Бамбуряк — заступник фін. секретаря і п. І. Росіл — член. Контрольну Комісію і надальше очолив Всеч. о. В. Жолкевич, з членами пп. О. Коником і Лебогорським. Із словом подяки за проведену працю та дальшої заохоти для її поширення у розбудові УНС — виступив головний радний п. В. Дідюк, якого слова присутні прийняли з великим задоволенням і оплесками.

Ще по довшій виміні думок, запитах і відповідях новообраний голова відділу подякував присутнім за участь, закликав до дальшої активної праці і закрив річні збори, по яких зараз же безпосередньо відбулися й місячні збори, для вибору делеґата і його заступника на 27-му Конвенцію УНС. Відділ ч. 408 злучився із відділом 480 у Сарнії, і так обрано делеґатом на Конвенцію п. Іллю Курмана, а на заступника паню Ярославу Спольську в Сарнії. Є надія, що відділ розгорне свою працю якнайкраще. З а п о рукою цього є нова управа, яка вже намітила поробити всі старання, щоб відділ ріс і розвивався якнайкраще. Щасти, Боже!

Н. Н.

ГАМІЛТОН ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ

(Відзначення Дня Незалежности України)

Два роки тому Відділ Комітету Українців Канади вирішив спрямувати свою увагу в першу чергу на молодь. Досить повільним темпом і різними спробами доведено до того, що цей Відділ буде мати гідних наслідників в будучності. Виявом такої можливости є цьогорічні святкування „22 січня". Цього роду річниці становлять звичайно нічим незамітну, а то й нудну чинність для представників управи міста, з підписуванням декляраці і вивішуванням прапору, і відбиваються великим гомоном в часописах даної національности.

Цього року парада мала замітніший характер тим, що залю нарад управи міста і сусіднє приміщення заповнила молодь народних шкіл (школа при церкві св. Духа в цілості), дівочий хор з Акамії в Анкастер, студентська молодь, представники молодечих організацій і публіка (разом понад 300 осіб). Всіма формальностями прибраний мейор міста приняв від дітей хліб і сіль при вході до залі нарад, підписав у прияві голов організацій під проводом голови КУК декларацію, а голова студентського клюбу університету МекМастер, промовляючи від української молоді в Гамілтоні, вручив англомовну Енциклопедію Українознавства. Після того голова жіночого відділу КУК представила школи і молодечі організації, що відспівали кілька пісень (в тому і колядки). Відкрито параду канадійським славнем, і закінчено українським, при чому тексти гимнів (друковані) одержали всі присутні разом з відповідними інформаційними листками. Усе відбулося протягом 40 мінут, хоч мейор, захоплений кольористикою, промовляв аж двічі. Цілий день в фоє будинку управи міста був чинний станок зі зразками українського мистецтва і англомовної літератури, організований жіночим відділом КУК, що задержував коло себе сотки осіб.

Наскільки це свято було відмінне, засвідчує факт, що емальйовані емблеми, що їх управа міста роздає різним замісцевим відвідувачам, цим разом отримали усі присутні, не виключаючи малих дітей. Самий факт, що Український День був пошанований так як англійський, чи французький, оставить дітям в пам'яті почуття рівновартости, якого щораз більший брак відчувається. Ця парада була відмічена в часописі і на місцевій телевізійній стації. Відбулося це в 10-тій год. рано, в четвер 22-го січня 1970 р.

Слідуючого дня у залах Фішер-готелю відбувся Баль Молоді. Понад двісті присутніх молодих людей виявили жаль, що що заскоро баль закінчився. Були такі вдоволені, що можемо сподіватися слідуючого року двічі більше присутніх.

В неділю 25-го січня 1970 р. в Скат Парк Скул-авдиторії відбувся концерт, виконаний всіма місцевими молодечими групами. Відкрив концерт голова відділу КУК, в окруженні всіх трьох місцевих ветеранських організацій з прапором. Дитячі й молодечі хори, хороводи і танці виповнювали програму без перерви, користуючися догідними умовинами за кулісами, а головним промовцем був п. Шимко, викладач з Торонта, що його представив голова Студентського Клюбу. Дуже добре виголошені в українській та англійській мовах, дещо відмінні тексти були особливо вдатною частиною. Промовець нав'язав д е н ь проголошення самостійности України до сучасних політичних умовин, в тому і протестів українських патріотів, що є на засланні в Сибірі, і до переслідувань мови в Україні Зокрема дуже ясно висловив завдання канадійської молоді у відношенні до її походження, у здобуванні наукових ступнів і використовуванні нагоди для допомоги своякам осягнути право рівних в колі народів. Заля на 700 місць була переповнена по береги, а ціла імпреза зачалася точно, як заповіджено і тривала 1 год. і 40 хв.

До недоліків належить зачислити таку технічну „дрібницю", як прапор, що в порівнянні до побіч закріплених прапорів ОН, канадійського й онтарійського, український був дуже малих розмірів і блідих колірів. Інша недокладність — це замале число місцевих професіоналістів в управі міста, в часі підписування д е к л я р а ції. Підприємців і професіоналістів - українців Гамілтон має поважне число і вони в першу чергу повинні репрезентувати громаду.

В організації святкувань належить відмітити жіночий відділ КУК, що в його рамах найкраще кооперують з собою всі місцеві організації. Головою є пані Лазарович. Ідею і переведення цього роду святкувань завдячуємо д-р Скабові і співпраці інших осіб (Кульчицький, Качмар, Починок і т. д.), а організацію балю молоді д-р Лазаровичеві. Звичайно, що всіх, які витратили свою енергію і час, в цьому дописі помістити не було б можливим. Головою відділу КУК є д-р Ф. Мартинюк.

О. Х.

(„Наша Мета", Торонто)

ЗВЕРНЕННЯ КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Минає 20 літ від хвилі, як зі зброєю в руках на полі слави віддав життя за волю України сл. п. Роман Шухевич — Тарас Чупринка, головний командир Української Повстанської Армії, яка продовж кількох років під час останньої світової війни як і після її закінчення ставила геройський спротив проти окупантів України.

Разом з ген. Р. Шухевичем-Чупринкою, у нерівній боротьбі проти відвічного ворога, віддали життя безчисленні тисячі найкращих синів України, за прикладом яких українці Канади продовжують боротьбу за визволення України при помочі всіх їм доступних засобів.

Відзначаючи 20-ту річницю геройської смерти головного командира Української Повстанської Армії, українська громада цілого вільного світу віддає пошану Великому Героєві України, якого ім'я житиме серед грядущих поколінь як символ продовження боротьби українського народу за його волю й незалежність.

У свідомості сповнення обов'язку супроти нашої Батьківщини, Комітет Українців Канади закликає всі українські громади вшанувати пам'ять сл. п. ген. Р. Шухевича-Чупринки відзначивши 20-ліття з дня його геройської смерти та об'єднати всі наші сили в боротьбі за волю і незалежність України.

Президія
Комітету Українців Канади

Вінніпеґ, березень 1970

ПОВІДОМЛЕННЯ

Оцим повідомляю всі Відділові і Окружні Управи УНСоюзу в Канаді, щоб на адресу Канадійської Канцелярії надсилали протоколи відбутих річних зборів, персональний склад нововибраних Управ, подали адреси членів і хоч би короткі звітування про важливіші події, що сталлись на терені даного Відділу чи Округи.

Канадійська Канцелярія веде окремі листування з поодинокими Відділами й Округами, картотеки і течки змін членів Управ та статистичні дані кожного Відділу, тому для самого евіденційного правопорядку такий контакт усіх 60 Відділів і 4-х Окружних Управ із Канадською Канцелярією є необхідний і конечний.

У зв'язку з недалекою 27-ою конвенцією УНСоюзу, що відбудеться він 18 до 24 травня ц. р. в Клівленді, прошу переслати теж список своїх конвенційних делеґатів, враз із їхніми прізвищами та адресами. Ми бажали б вдержувати з ними письмовий чи телефонний контакт, пересилати їм передконвенційні міркування, пропозиції, евентуальні рекомендації та познайомлювати їх із питаннями важливіших справ, які повинні стати предметом обговорення на самій конвенції. Канадійська Канцелярія задумує всі ці побажання наших Відділів та Округ обговорювати на сторінках розсиланих бюлетенів, щоб якнайскорше познайомити канадійських конвенційних делеґатів із широкою проблематикою програмових нарад 27-ої конвенції УНСоюзу.

Б. Зорич

Українська мова в державних школах Канади

Президія Комітету Українців Канади приняла рішення підготовити при помочі найкращих українських знавців Канади другу частину матеріялів для навчання української мови зорово-слуховою методою в клясах 10, 11 і 12 державних середніх ш к і л Канади.

На автора текстів тих матеріялів запрошено пані Рому Франко, яка навчає української мови за взорово - слуховою методою в Саскачеванському Університеті в Саскатуні, а на мовного редактора цих матеріялів запрошено професора Альбертського Університету в Едмонтоні д-ра Яра Славутича. Ілюстрації для фільмів і для підручників виконає відомий ілюстратор „Вінніпеґ Ф р і Прес" п. Петро Куць, що має славу одного з кращих модерних картуністів Канади.

Під оглядом педагогічним, мовним і щодо мистецького сформлення, остаточна редакція цех матеріялів буде переведена Редакційною Колеґією під головуванням д-ра Б. Білаша, асистента координатора навчання модерних мов в державних школах Вінніпеґу. До складу редакційної Колеґії входить по двох досвідчених українських педагогів, яких делеґують українські відділи Шкільних Комітетів Навчання Модерних мов при міністерствах освіти в провінціях Альберти, Манітоби і Саскачевану.

Праця над цими матеріялами забере два роки. У відрізненні від першої частини навчання української мови зорово-слуховою методою, яка була адоптацією текстів, випрацьованих для інших мов фірмою Чилтон - Дідіє, друга частина цих матеріялів буде оригінальною працею, виконаною виключно українськими фаховими силами за наймодернішим и принципами навчання мов в школа Америки й Канади.

В цих трьох провінціях Канади минулого шкільного року навчалось української мови в державних школа 3,680 учнів. Завдяки впровадженню зорово-слухової методи, число тих учнів в цьому біжучому році подвоїлося, і є певність, що заінтересування українською мовою серед українських родин Канади дальше зростатиме, якщо в державних школах всіх кляс середніх шкіл будуть застосовані модерні засоби навчання української мови, нарівні з методами навчання інших живих мов. Для прикладу подаємо, що в Метрополітальному Вінніпеґові минулого шкільного року української мови навчалось 378 учнів в 7-ох державних школах, тоді як цього року це число зросло до 868 учнів в 13-ох середніх школах, не включаючи 101 учня в клясах елементарних шкіл і в клясах української мови для дорослих.

Кошти зв'язані з підготовкою цих матеріялів будуть покриті зі збірки фондів на Харитативно - Освітній Фонд при Комітеті Українців Канади.

Комітет Українців Канади
Вінніпеґ, лютий, 1970

Літня Школа при Манітобському університеті

Відділ Слов'янознавства при Манітобському університеті у Вінніпезі оголошує, що в програмі цьогорічної Літньої Школи будуть включені наступні курси: 52.337 Українська література 19-го ст., який вестиме проф. Я. Розумний; 52.125 Граматика і вступ до української літератури — веде проф. О. Баран; 52.124 Граматика і читання вибраного з російської літератури — вестиме проф. Яр. Рудницький.

Курс української літератури — 52.337 вперше впроваджений у програму Літньої Школи. Виклади відбуватимуться кожного дня від початку липня до половини серпня і рівновартні 6 кредитовим годинам.

За інформаціями можна звертатися до поодиноких викладачів. Аплікації вносити до: University of Manitoba, Summer Session 1970, Fletcher Argue Bldg, Winnipeg, Man., Canada.

КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕҐАТИ: ПРИДБАЙТЕ ЯКНАЙСКОРІШЕ 10 ЧЛЕНІВ, ЩОБ СТАТИ БУДІВНИЧИМ УНСОЮЗУ В ЙОГО КОНВЕНЦІЙНОМУ РОЦІ ТА БУТИ ВПИСАНИМ НА ПОЧЕСНУ ЛИСТУ ДЕЛЕҐАТІВ, ЯКІ ВИКОНАЛИ СВІЙ ДЕЛЕҐАТСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК.

Степан Куропась

ЧИКАҐІВСЬКА ХРОНІКА

Річні збори та вибір делеґатів у відділах УНСоюзу перейшли спокійно. Цим разом делеґати молодші і такі, що чимсь для УНсоюзу прислужилися. Бурхливі вибори минувшини належать до історії. Окремі збори всіх делеґатів і їх заступників на конвенцію УНСоюзу в Клівленді відбудуться в травні. До того часу буде по виборах Окружного Комітету і делеґати дістануть у своїх відділах інструкції та побажання до Конвенції.

Річні Збори виявили, що важко є дістати нових добрих секретарів відділів, щоб замінити байдужих, хворих чи перепрацьованих. Бо секретарі є пружиною відділів і від них в першу чергу залежить життя відділу.

Доклад проф. Коляски 8 лютого заповнив залю дому відділів УНСоюзу на Вестерн Евню. Темою докладу „Зростання спротиву в Україні до політики уряду", доповідач автор книжки в англійській мові „Освіта в Радянській Україні", захопив 400 слухачів, бо це перший раз в історії Чикаґа член компартії впродовж 32 років, поїхав в Україну, побачив і написав правду. З докладу вийшло, що спротив в Україні проти всього московського існував все і виявляв себе у різних формах ще за Сталіна, і став більше одвертим по 20-тім з'їзді компартії. Доповідач відрізняє спротив України проти русифікації в трьох напрямах — економічнім, політичнім і національнім. Такі книжки, як Павличка „Правда кличе", чи теперішнього консула до Чехо - Словаччини Червоненка „Здох тиран але стоїть тюрма", чи „Ти зрікся мови" були наявним показником невдоволення України з політики Москви. Цінний рукопис Ліни Костенко „Зоряний інтеґрал" лежить досі не виданий, бо чекає на печатку цензора. Доповідач бував на різних імпрезах в честь Максима Рильського, Симоненка, 50-ліття жовтня, похоронах. Там, де була мова про оборону української мови чи культури, присутні виявляли свій спротив оплесками, які не раз підносили стелю. Відважні спротиви такі, як приміром поема Симоненка „Курди бережіть свої набої", були причиною звільнення автора з праці. Проф. Коляска радив українцям Америки і Канади вивчати українську мову, їхати у відвідини в Україну, бо нашим обов'язком є виступати в обороні культури і мови, бо це найбільше підбадьорює людей в Україні.

Були запити і дискусія. На запит чи доповідач потягнув кого за собою по його зміновіховстві, Коляска притакнув, але додав, що є і такі його приятелі, що припинили з ним говорити. Треба тут пригадати, що УНСоюз купив 500 прим. книжки Коляски і разіслав до різних університетських і міських бібліотек.

Цей інтересний вечір зорганізували 5 організацій: Товариство Інженерів, Вет. Лікарів, Правників, Дискусійний Клюб і Публіцистично - Науковий Інститут.

Бела Руденко своїм виступом в Оркестра Гол подобалася американським і українським критикам. Українці прийняли її виступ овацiйно. Вже не було нікого, що роздавав би летючки спротиву, як це було з приводу Вірського. Американська критика поставила її на п'єдесталі. Критик Пітер Горнес написав про неї так: „Кольоратура сопран належить до рідкісних птахів в голосовому лісі, а слов'янські кольоратури це рідкісні з рідких! Перед виступом Бели Руденко я знав лише дві: Олімпію Бобонат і Валентину Максимову. По виступі в Оркестра Гол я зачислив до них і Руденко". Заля була на три четверті заповнена, головно українцями. Всі тихесенько слухали співу нашої співачки різних оперових композицій, але заля загула, коли Бела перейшла на українську мову, співаючи композиції Майбороди, Косенка й Лисенка. А вже радости і оплескам не було кінця, як солістка заспівала надпрограмово „чом, чом, не прийшов..."

Трьома вазами квітів, які маленькі дівчата внесли на сцену, українці Чикаґа висловили своє задоволення з виступу. В готелі Чикаґо - Шератон група українців мала з солісткою зустріч, яку на скору руку зорганізував д-р Ілля Мула.

Смерть Єпископа Новицького потрясла нашою громадою до глибини. Ще недавно, всього кілька років тому, відзначали його висвячення й інтронізацію. Хоч в нашій громаді жив він не довго, бо їздив на візитацію до Південної Америки, то всі, що його знали, любили його як ревного патріота, боговслужителя та союзовця. На похоронних відправах заповнили катедру св. Володимира вірні трьох українських віровизнань: православного, католицького і баптистів. — Похоронено його в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Орест Федан, 17-літній союзовець є одним з 19ох сеньйорів гайскулу Чикаґа, яких 29-ий річний „Сайєнс Телент Серч" визнав за найздібніших молодих мозків — зі всіх 300 на цілу Америку. Орест, син новоприбулих, напевно не змарнує свого розуму і дасть себе пізнати на технічних студіях. Америка — це край можливостей і Орест доказом цього.

Пластова Станиця в нашій громаді все була активна, а в минулому році зокрема. Організація „Пласт" все йшла з громадою, ніколи не грішила відокремленням, вона була доказом, що організація є потрібна і мусить бути помічною громаді і навпаки. Тому теж Громада УНСоюзу віддячилася Пластові скромним стодоляровим даром за заслуги і поміч Окружному Комітетові УНСоюзу в організуванні опери „Анна Ярославна". Голова Окружного Комітету Микола Олек передав д-р Іванові Лисейкові, заст. станичного 100 дол. чек в присутності головних урядовців УНСоюзу д-р Я. Падоха і Степан Куропася, під час організаційних зборів в Клюбі Коновальця.

П'яті Крайові Кругольні Змагання, які щорічно влаштовує УНСоюз, відбудуться цього року в нашому місті в суботу 2 травня. По змаганнях в Ґалідей Лейнс на Гарлем і Льорена відбудеться Спортовий Бенкет в ресторані в передмістю Розмант. Вже тепер число заінтересованих зростає, навіть не-українці голосяться до змагань. Інформує мене головна радна Гелен Олек, що завдяки круглям зорганізувала в лютому 10 нових членів до УНСоюзу.

Мирон Куропась, гол. радний УНСоюзу, став директором школи Мейсон Аппер Грейд. Школа має 77 вчителів і 1,300 учнів, та знаходиться в самій гущі чорного населення.

Українська республіканська федерація в Америці створила т. зв. Банк талантів. Банк цей очолює д-р Антін Жуковський з Норт Дакоти. Ціль банку — зібрати імена і адреси українських талантів республіканської і демократичної партій на те, щоб знати, якими мозковими ресурсами розпоряджає американська Україна. Федерація, яку очолює Мирон Куропась, вже має 19 стейтових клюбів, недавно прибув 20 стейт Вірджінія, яку очолює д-р Филимон Ковтонюк. Було кілька випадків, що партія звернулася до федерації щоб подати імена кандидатів на працю в урядових інституціях і не було кого подати, бо не було списка українців. Що такий реєстр талантів конче потрібний свідчить такий факт: Енциклопедія Британіка, якої головна кватира є в Чикаґо, звернулася до Українського Інституту в Ню Йорку ще в жовтні 1969 р., щоб він подав матеріяли про Україну до нового видання. Інститут відповів, що скличе засідання, створить комітет, підбире людей, знайде знимки, що потриває довший час. В результаті з того всього нічого не вийшло, і п. Юліян Ревай листом з березня 1970 попросив проф. М. Куропася, щоб він сконтактувався з Енциклопедією в цій справі. Сказали проф. Куропасеві, що нічого про Україну в новому виданні не буде, бо всі матеріяли вже дані до друку і новий том вийде в серпні! Запізно, задовго приготовлялися українці, закінчили свою розмову видавці!

Минає 6 місяців, і українці не то що спізнилися, вони ще навіть не зачинали. Чому? Нема готових людей, нема матеріялів (готових), а є готові протести до преси, коли про Україну не пишуть нічого або не пишуть так, як треба! Треба все бути готовим і в політиці і в науці!

О. Володимир Пашковський помер несподівано 7-го березня. Покійний, б. вояк УГАрмії, відправляв в церкві св. Йосафата, виголошував гарні проповіді. Його проповіді любили головно тут роджені українці, які добре по українськи не говорять і не розуміють. Але старенького отця вони розуміли. Тіло покійного лежало на катафальку в катедрі св. Миколая, а панахида відбулася 9-го березня вечором. Похоронено його на парохіяльнім цвинтарі, в окремому відділі, де ховають священиків.

Постійні похорони має у нас одинокий український гробник Музика. Я був на кількох похоронах і панахидах і все бачив там майже тих самих людей. Виявляється, що є в нашій громаді старші люди — емерити, або й ні і ті що вечорами заглядають до заведення, щоб знати, хто помер. Звичайно вони беруть участь у панахидах, моляться в церкві, навіть ідуть на цвинтар, як що є вільні місця в автах.

6-членний панель влаштував Науково - Дослідчий Інститут в залі Українського Музею. Модератором був д-р Т. Лапичак, а панелістами д-р Самбірський, д-р Турула, інж. Куропась, інж. Коновал, д-р Мула, д-р Перегінець і проф. Семчишин. Темою панелю був відчит д-р Білинського з Мюнхену, в якому заторкнув він справу „реальної" політики українців у вільному світі і наших визвольних змагань, партій та організацій. Що робити нам як справа самостійности України, нашої оконечної мети не виглядає у світовій політиці добре!? Як довго видержить народ на Україні і як ми можемо йому помогти. Д-р Білинський, автор книжки про „Концтабори", є тої думки, що треба шукати інших доріг, крім самостійности, для рятування мови культури і народу України.

Всі панелісти теж були тої думки, з тим застереженням, щоб не попасти в орбіту політики наших окупантів, бо нам не вільно зрекнися самостійности України, Державного Центру, і Визвольних Змагань. Треба далі мати максималісти чну програму для України, бо реальна політика в Україні не дає результатів, тому не треба її пропаґувати у вільному світі.

ОМАГА ВІТАЄ

ТАЛАНОВИТОГО ЖУРНАЛІСТА МҐР. РОМАНА ДЕПУ

Молодий, дуже здібний в науці, з одержаними стипендіями від Стуарт Кампані і Сінцере Каліж Арт. Кампані п. Роман Депа народився в Німеччині 1947 р., а приїхав з батьками до Америки, до Омага, Небраска, 1949 року. Юнаком ходив до української Рідної Школи при парохії Успенія Пречистої Діви Марії в Омага закінчив народну школу в католицькій школі Сен. Патрик. Закінчив „гайскул" (католицький). Університетські студії закінчив в Небраска Університеті. Відзначаючим учеником у науці закінчив студії журналістики як маґістер. По закінченні студій дістав працю менажера - директора на Радієвій стації в Спрінґ, Ілл. Він є прикладним українським громадянином Омаги, членом УНСоюзу; недавно народився й синок, Михайло Роман, який теж став членом УНСоюзу.

Приклад подали самі батьки Романа Михайло і мати Катерина, які стали першими членами ще в порті в Ню Йорку, приїхавши з Европи, а вписав їх до УНСоюзу сл. п. Василь Загасвич, тодішний організатор. Родина Михайла Депи, приїхавши до Омаги, Небраска, стала першими Піонерами при заснуванні відділу УНСоюзу, Товариство Карпати, 356 від.

Наш відділ буде обходити 29-ліття свого існування, а п. Михайло Депа був увесь той час в управі Екзекутиви. Тепер понад десять років він є головою відділу 356 УНСоюзу.

Прикладні батьки молодого Романа зуміли дати високу освіту для свого сина. Ми радіємо, що маємо здібних синів України, які в будучности будуть займати великі пости в американських урядах, через радієві програми будуть давати українські інформації про наш нарід, нашу культуру. Бажаємо щастя й витривалости молодому журналістові маґістрові Романові Депі!

Роман Депа

М. В.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. Р. С., Шарлоттенсвіл: Дякуємо за листа і матеріяли. При нагоді радо використаємо. Привіт для „Зозульки".

ВШ. В. Т., Гамільтон: Дякуємо за листа і передплату. Віршуєте: „Прочитав вістки нові — макітриться в голові і не знаю, що робити — умирати чи ще жити?" Радимо жити, але вірш не надрукуємо, щоб читачам не „замакітрилося" в голові.

ВШ. Б. Н., Торонто: Радо пішли б на зустріч Вашим побажанням, але ми не маємо звичаю передруковувати матеріяли з інших газет, як це залюбки робить та газета, вирізки з якої Ви нам переслали.

ВШ. Р. Р., Канада: Стаття знаменита, але в ній основна помилка: заплановані Гарвардом в рямках українських студій публікації появляються в оригінальній мові, а не в перекладах. Додасться тільки відповідні вступи і вияснення та індекси, якщо їх схоче.

ВШ. Я. Заремба, Елизабет: Ваша правда! Автор надрукованої в Календарі УНС на 1970-ий рік статті: „Адам Коцко і його жертва", в якій написано, що „в похороні Адама Коцка) взяло участь 10 священиків під проводом крилошанина І. Чапельського", б'ється в груди і признається до помилки — о. Чапельський називався Лев — як це слушно завважаєте — не міг бути крилошанином уже в 1910-му році у Львові. Як казали під час Великого Посту в Старому Краю: простіть пораз перший, пораз другий і пораз третій!

ВШ. З. К. Клівленд: Дякуємо за вирізок інформації про елнічні студії. Ця справа була предметом звітування і нарад на останніх зборах керівних органів УККА вже раніше, 25-го лютого, і „Свободі" була на цю тему велика редакційна стаття: „Хто ми і чиї ми діти".

ГОЛОВОЮ ПРЕЗИДІЇ АН УССР ПЕРЕОБРАНО Б. Є. ПАТТОНА

Головою Президії Академії Наук УССР переобрано на наступні чотири роки академіка Бориса Патона, а на віце-президентів вибрано відомого політика від мовознавства І. Білодіда, В. Глушкова, Є. Писаренка і А. Смірнова. „Літературна Україна" з 17 березня інформувала, що вибори відбулися „в результаті таємного голосування".

Найновіший опис Львова

Тижневик „Новий Шлях" з 7 березня 1970 р. в розділі „Листи до Віри Ке" надрукував розповідь українського туриста з Канади, який саме повернувся із Львова, побачившись там після довгої розлуки з родиною: „Львів дуже розбудований, має чудові парки, прекрасні нові кінотеатри, але попри це досить занедбаний. Найважливіша турбота кожного — це бігання за харчами та базар", розповідає М. А. С. „В кінотеатрах грають банальні пропаґандивні фільми... Могили наших Січових Стрільців занедбані. Лише де-не-де затрималися ще плитки, але тризуб виколупаний... Могили генерала Тарнавського і Костя Левицького гарно впорядковані. На їхніх могилах і на могилі Ольги Басараб хтось причепив червону калину". Турист був на Богослуженні в св. Юрі та в Преображенській церкві, де, між ін., священик виголошував „Згадаймо архиєрея Алексея Московського". У св. Юрі „чудово співав хор. Я пішов на хори між хористів. Мав ілюзію — що, як звичайно, співаю в хорі, що час звернувся, що побачу того приятеля чи тамтого друга... Хористи спочатку на мене дивилися зі здивуванням, але видно „на вухо" довідалися, що я гість із-за океану, бо почали до мене підходити, обіймати, а дехто просто дивився на мене і сльози річкою плили йому з очей".

Ділимося сумною вісткою, що в середу, дня 25 лютого 1970 р. о год. 5:15 веч. в м. Оснабрюк, Німеччина, відійшов несподівано у Вічність на п'ятдесятому році життя

СЛ. П.

ПАНТЕЛЕЙМОН ГОЛОСНІЧЕНКО

Покійний народився 1919 р. в с. Товста, Ромни, Полтавщина, в родині заможного господаря — Антона С. Голосніченка.

Учасник Другої світової війни, перейшовши полон і табори (Гайденау і Зейдорф), на еміґрації проявив активну участь на культурно-освітньому полі, як рівнож на полі релігійному, як виконавець українського співу й музики, до чого ще з юнацьких років проявив велике зацікавлення і здібність.

На становищі диригента провів понад 20 років свого життя.

ПОХОРОН відбувся 3-го березня 1970 р. на цвинтарі в Оснабрюк, Німеччина.

ПАНАХИДА за УПОКІЙ ДУШІ відслужена в м. Клівленді, при Парафії св. Ап. Андрія Первозванного, Української Автокефальної Православної Церкви з участю Рідні, Знайомих та Членства Парафії.

Нехай легка для нього буде чужа земля!

Залишені у глибокому смутку:

дружина — ЛІДА, син — ВОЛОДИМИР,
донечка — НІНА (в Німеччині)
брати — МИХАЙЛО (в Америці) і МАРКО (в Австралії)
сестра — КУЛИНА (в Україні)
та Братові й Племінники

В ДВАНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

ПАВЛА ГРИЦАКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 4-го квітня 1970 року

в годині 9-ій ранку
в Українській Католицькій Церкві
СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
про що повідомляє Товаришів і Знайомих

РОДИНА

Замість квітів на могилу Дорогого

бл. п. Василя Грицини

складають
на Наукове Товариство ім. Шевченка в Сарселі:

Пласт	$15.00	В. О. Платоші	$5.00
Пластприят	10.00	Б. К. Гадзевичі	5.00
93 Відділ СУА	10.00	П. А. Крамарі	5.00
О. А. Пришляки	25.00	З. Мандич	5.00
Т. Г. Баландюки	20.00	Т. Мельник	5.00
М. В. Захарієсевичі	10.00	А. Рудзінський	5.00
В. С. Стасишин	10.00	В. С. Кебузи	5.00
Б. І. Козаки	5.00	Б. Стельмах	2.00
М. Солук	10.00	І. Гринь	5.00
В. Е. Лучкань	5.00	І. У. Гринь	3.00
В. І. Балко	5.00	Христя Балко	5.00
Т. С. Балко	5.00	Т. Солук	5.00
С. І. Чайковські	5.00	І. Скочдополь	5.00

Разом $195.00

Клюб Круглого Стола в Ню Йорку

— повідомляє, що —

ЧЕРГОВА ЗУСТРІЧ

— відбудеться —

у суботу, 4-го квітня 1970 року

в год. 6:30 веч. у великій залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
ДОПОВІДЬ НА ТЕМУ:

„Політика Ватикану і наша Церква"

виголосить **Д-р МАРІЯ КЛЯЧКО**

УПРАВА КЛЮБУ

ДІТРОЙТ, ВІНДСОР і ОКОЛИЦЯ!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ в ДІТРОЙТІ, Міш.

повідомляє, що

в суботу, 4-го квітня 1970 року
точно в год. 7:00 веч.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
при вулиці Мартин ч. 4655

— відбудуться —

ОКРУЖНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

в яких повинні взяти обов'язкову участь усі члени Окружної Управи, конвенційні делегати, представники і урядовці таких Відділів:
20, 75, 94, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504 і 506.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Огляд праці і успіхів Округи і її Відділів в часі ювілейного 1969 року;
2. Обговорення успішного переведення конвенційної кампанії, що триватиме до 17-го травня 1970 року;
3. Схвалення рекомендацій на 27-му Конвенцію УНСоюзу.

В зборах візьмуть участь:

ВОЛОДИМИР ГІРНЯК, головний контролер
ІВАН ВАЩУК, головний контролер
ЄВГЕН РЕПЕТА, обласний організатор

ОКРУЖНА УПРАВА

Подаємо до загального відома всім мешканцям Українського Села в Глен Спей та околиць та всім приїжджим гостям та всьому нашому Громадянству, що адміністрацію нашої Церкви св. Володимира, обняли в цьому сезоні Отці Редемптористи ЧНІ з Ньюарку, Н. Дж.

Починаючи від Великодніх Свят 26-го квітня ц. р. Служби Божі відправлятимуться щонеділі і свята о год. 11-ій рано.

У всіх парохіяльних справах просимо звертатися на:

Впреп. Отець Д-р Михайло Гринчишин ЧНІ, Ігумен
719 Сандфорд Авє. Ньюарк, Н.Дж. 07106
Тел.: 371-1356 (Коде 201)

За Комітет Будови Церкви — Д-р Є. Грабарчук, голова

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ ПОВІДОМЛЯЄ:

Неділя, 24-го травня 1970 р.
ГОД. 2:30 ПО ПОЛ.
У ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ
Brooklyn Academy of Music
30 Lafayette Avenue, Brooklyn, N.Y.

Балетна Школа Роми Прийми-Богачевської — презентує
БАЛЕТ-КАЗКУ В ДВОХ ДІЯХ

КВІТ ПАПОРОТІ

Музика — ДАНКЕВИЧ-КИРЕЙКО

Чистий прибуток призначений на допомогу потерпілим від землетрусу українцям в Югославії.
Квитки в передпродажу в цінах $6.00, $5.00, $4.00, $3.00 — (діти половина ціни) в крамницях: АРКА, 48 E. 7th St., New York, N.Y.; ДНІПРО, в Ньюарку, 698 Sanford Ave., та в Адміністрації „СВОБОДИ", 83 Grand Street, Jersey City, N.J.

- Постановка, хореографія — РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
- Музичне оформлення і супровід — ОЛЕГ ЛЕВИЦЬКИЙ
- Декорації — ВОЛОДИМИР БАЧИНСЬКИЙ
- Реквізити — ОЛЕНКА БОГАЧЕВСЬКА

В БАЛЕТІ БЕРЕ УЧАСТЬ ПОНАД СТО МОЛОДИХ ТАНЦЮРИСТІВ, УЧНІВ БАЛЕТНОЇ ШКОЛИ.

На Сахаліні і в Сибіру розбудовують мережу доріг

Московська преса інформує про посилену розбудову шляхів сполучення на острові Сахалін та в тому районі Далекого Сходу: прокладаються шосейні шляхи, а на Сахаліні, крім автодоріг, розбудовують внутрішню залізницю. Поширюється портове сахалінське місто Холмськ, зокрема його причали для кораблів і поронів, що припливають з совєтського материка. Газета „Ізвєстія" з 27 лютого повідомляла, що така пришвидчена розбудова комунікаційних шляхів у тому районі СССР „дасть змогу сахалінцям швидше і краще використати природні ресурси". Однак, пожвавлене шляхове і портове будівництво в районі Сахаліну може бути також виявом розбудови військової сили СССР в тій частині, на яку мають територіяльні претенсії і Японія, і Китай.

КОМУНІКАТ

Ресорт Військових Справ Виконного Органу УНРади в Мюнхені пригадує всім колишнім воякам Армії УНР, УГА, Карпатської Січі, 1-ої Дивізії УНА й УПА, які живуть на терені З'єднаних Стейтів Америки і Канади, що всім прислуговує Воєнний Хрест, виданий перед 10 роками з нагоди 40-ліття Визвольної Боротьби.

Є деяке число колишніх вояків, що вже давніше робили старання про одержання цього Хреста і їм Воєнний Хрест признано, але з різних причин (зміна адреси, недокладности в адресах і под.) цього Хреста не одержали, бо не можна було його їм доручити.

Воякам Армії УНР і УГА, які брали участь у Визвольній Боротьбі 1917-1920 рр., прислуговує теж Хрест С. Петлюри, і їм цей Хрест буде признаний, якщо виповнять потрібну анкету.

На терені ЗСА всі справи, пов'язані з вище згаданими Хрестами, полагоджує Крайова Рада Хреста Симона Петлюри і Воєнного Хреста у Філядельфії. Через її руки перейшло вже понад 400 справ Воєнного Хреста і понад 100 Хреста С. Петлюри, бо кол. вояки українських армій хочуть залишити своїм нащадкам такі пам'ятки, які пригадували б їм їх обов'язки супроти нашої Батьківщини.

Зголошення до Крайової Ради Хреста С. Петлюри і Воєнного Хреста приймають:

Д-р Микола Рибак — Dr. M. Rybak, 801 N. 24th Street, Philadelphia, Pa., 19130;

Володимир Мацьків, секретар — W. Mackiw, 815 N. 25th Street, Philadelphia, Pa., 19130.

За Ресорт Військових Справ: *С. Довгаль* — керманич Ресорту, *Л. Василів* — начальник Канцелярії.

НАПЕРЕДОДНІ ВИСТАВИ „ЛІСОВА ПІСНЯ" В НЮ ЙОРКУ

(Дещо про працю Студії Мистецького Слова)

18-го квітня любителі театрального мистецтва будуть мати нагоду побачити „Лісову пісню" Лесі Українки. Над виставою вже від місяців працює Студія мистецького слова під керівництвом Лідії Крушельницької.

Нюйоркська громада добре знає юних артистів, які 1966 р. дебютували в казці „Летючий корабель"; рік пізніше студія поставила другу казку „Голуба хустина", а від двох літ дає свою програму на громадських академіях в честь Тараса Шевченка.

Чотири роки — це великий відтинок часу, який лишає свій слід в житті кожної людини, а зокрема людини молодої. За цей час члени Студії з малих дітей стали підростками, а підростки майже дорослими молодими людьми. З фізичним ростом поступає їх духовий розвій, збільшуються їх знання, виробляється смак, зацікавлення.

Тепер Студія начислює 43 членів, які працюють в 3-ох вікових групах. Найстарші з них мають 20 років.

Заки ми стрінемося з молодими членами Студії на їх вже недиточій виставі „Лісова пісня", зробім огляд тих чотирьох років, які ділять їх від їх першої вистави.

Безперечно вистави „Летючого корабля" і „Голубої хустини", а також минуло і цьогорічна Шевченківські академії були своєрідними звітами з їх праці.

Але це далеко не все, в порівнянні з проробленою роботою. Щоб приготовити ту чи іншу виставу, шевченківські концерти, а тепер „Лісову пісню" члени Студії мусіли і мусять багато працювати. На Шевченківських академіях юні артисти деклямували лише частину ними проробленої поезії Т. Шевченка. Загально за 4 роки вони зробили майже 40 поем і віршів Шевченка, кільканадцять віршів Лесі Українки; працювали над віршами Франка, Лепкого, Рильського, Тичини, Сосюри, Олеся, Теліги, Симоненка, поетів „шестидесятників", Купчинського, Черінь, а також над віршами наших модерністів Рубчака, Віри Вовк, Бойчука та інших. Читали багато байок, зокрема Глібова, а також мистецьку прозу.

Читання кожного твору вимагає обговорення його, проаналізування стилю автора, пояснення поетичних порівнань і синонімів і дуже часто слів, які не входять в обсяг словника молодих „акторів".

І так наприклад, поки приступлено до праці над „Лісовою піснею" члени Студії, крім того, що кожний читав твір індивідуально вдома, багато лекцій присвятили на спільне читання і обговорення твору, а також, на запрошення пані Лідії Крушельницької, Богдан Рубчак дав виклад про творчість Лесі Українки, її стиль взагалі, і про „Лісову пісню" зокрема.

Як бачимо Студія мистецького слова не розвиває в молодих людях лише їхні акторські здібності, але дає їм змогу запізнатися з кращими зразками української літератури.

Молоді члени Студії працюють з завзяттям. Але мабуть, найбільше завзятости має її керівник — пані Лідія Крушельницька, яка показала себе не тільки як режисер, але і як добрий педагог. Вона зуміла захопити своїх учнів і виплекати з них ентузіязм до праці.

Що кожна серйозна праця дає позитивні наслідки, про це вже дуже виразно свідчить цьогорічна Шевченківська академія. Вона в повній ширині показала мистецький ріст членів Студії. Глядач, змучений халтурністю більшости наших т. зв. мистецьких імпрез, був приємно вражений естетичністю постановки і чистотою виконання рецитацій.

Шкода, що крім штандартного звідомлення в „Свободі", що мовляв „тоді і там відбулася така-то імпреза, під таким-то протекторатом і при такій-то скількости глядачів", нічого більше про імпрезу не було сказано.

А молоді члени Студії відчувають це болюче. Всі вони говорять, що „ми є вдячні, що публіка масово приходить на наші імпрези, але чому ніхто не дасть їм оцінки. У нас є люди, актори, письменники, мистці — які могли б проаналізувати нашу працю. Ми не думаємо про похвали, ми самі дуже часто знаємо, коли ми були на висоті завдання, а коли ні, але ми хотіли б у формі здорової критики, про кожного з нас і про всіх разом, почути опінію кваліфікованого глядача. Похвала, якщо ми на неї заслужили, додасть нам охоти до праці, а критична оцінка не відбере її, але поможе нам звернути увагу на речі, яких ми самі не добачаємо".

Ніна Ільницька

— КОРОТКІ ВІСТІ —

РЕСПУБЛІКАНЦІ ПЛЯНУЮТЬ ПРОДОВЖИТИ так званий надподаток на найближчий фінансовий рік, який зачнеться 1-го липня 1970-го року. Цей надподаток тепер становить 5 відсотків. Конґрес має збільшити запропонований президентом Ніксоном бюджет до 200.8 більйона долярів, і тоді він повинен продовжити важність надподатку на новий фінансовий рік. Сам Президент не бажав продовжувати важність цього надподатку, пропонуючи збалансований бюджет на 1971-ий рік. Демократи в Конгресі бояться економічної рецесії і тому проти збільшення податків, які сповільнюють темп економічного збільшення.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ВІЛЛІ БРАНДТ ВІРИТЬ, що він матиме успіх у своїх переговорах з Совєтами, Польщею і Східньою Німеччиною та що він переведе ратифікацію договорів із тими країнами, хоч би тільки невеликою більшістю голосів в західньо-німецькому парляменті. Речник опозиційної християнсько-демократичної партії закинув Брандтові, що він іде на гачок совєтської політики, яка змагає до санкціонування „на віки" теперішнього правно - політичного стану в Европі і противиться будь-яким його змінам.

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА В СССР ПІДСИЛИЛА боротьбу за владу на Кремлі — повідомляє офіційна комуно-китайська аґенція Гсінгуа. Китайські комуністи твердять, що кремлівські володарі звільнили численних урядовців та партійних бонзів в центрі й на місцях, щоб заспокоїти схвильованих совєтських громадян, але звільнені є „жертвенними козлами сов. ревізіоністичних ватажків". Китайські комуністи вважають за головне джерело совєтських економічних труднощів — „гарячкову розбудову збросння та воєнні приготування".

ПІВДЕННО - В'ЄТНАМСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ НГУЄН ВАН ТІЄ ПІДПИСАВ закон про земельну реформу. На цій церемонії був приявним також американський амбасадор Елсворт Банкер. Впродовж найближчих трьох років мають розпарцелювати 2,200.000 акрів управної землі між 600.000 безземельних і малоземельних селян. Переведення цієї земельної реформи коштуватиме коло 470 мільйонів дол. ЗСА зобов'язалися заплатити частину коштів. Земельна реформа в Південному В'єтнамі позбавить комуністів найбільшого пропагандивного атуту.

АВТА ПОВИННІ ВЖИВАТИ як пального мішанини газоліни та зернового алькоголю, бо тоді на половину зменшилося б занечищення повітря гідрокарбоном, яке виникає зі спаленої в автах газоліни. Так твердив в Сенатській Підкомісії в справі чистого повітря й води конгресмен республіканець з Північної Дакоти Томас С. Клеппе. Він казав, що якби авта вживали зернового алькоголю, то Департамент Рільництва заробив би більйони долярів, бо не мусів би давати допомоги фермерам, які з зернової надвишки продукували б алькоголь для авт.

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ СЕНІВ, член УНСоюзу Відд. 120 Б-ва св. Миколая в Аліквіппа, Па., помер 6 березня 1970 р. на 49 р. ж. Нар. в Аліквіппа, Па., став членом УНС в 1947 р. Полишив у смутку матір Анастазію, сестру Ольгу. Похорон відбувся 9 березня 1970 р. на цвинтарі Mt. Olivet, Aliquippa, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МИКОЛА КУЛИК, член УНС Відд. 60 в Lundys Lane, Pa., помер 1 березня 1970 р. на 79 р. ж. Нар. в с. Вислоку, пов. Сянік, Україна, став членом УНС в 1923 р. Полишив у смутку дружину Феню, 3 доньки 2 синів і 10 внуків. Похорон відбувся 4 березня 1970 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Pageville, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

JOHN M. LEACH, член УНС Відд. 98 Б-ва св. Володимира в Шенандоґ, Па., помер 24 лютого 1970 р. на 76 р. ж. Став членом УНС в 1939 р. Полишив у смутку дружину Рожу. Похорон відбувся 26-го лютого 1970 р. на цвинтарі Add Fellaws в Шенандоґ, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Дудіш, секр.

MARY MASKULA, членка УНС Відд. 248 Т-ва Б. Хмельницького в Котесвіле, Па., померла 12 лютого 1970 р. на 74 р. ж. Нар. в Білині, Україна, стала членкою УН-Союзу в 1934 р. Полишила в смутку сина Волтера. Похорон відбувся 16 лютого 1970 р. на укр. православному цвинтарі св. Духа в Котесвілі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Мачула, секр.

MARY PASIECZNIK, членка УНС Відд. 242 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Фраквілі, Па., померла 5 березня 1970 р. на 65 р. ж. Стала членкою УНС в 1905 р. Полишила в смутку Ольгу, Волтера і Павла. Похорон відбувся 9 березня 1970 р. на цвинтарі св. І. Хрестителя в Фраквілі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

П. Чабан, секр.

ТYМКО WINARCHIK, член УНС Відд. 38 Б-ва св. Миколая в Авбурн, Н. Б., помер 16 лютого 1970 р. на 90 р. ж. Став членом УНС в 1915 р. Полишив у смутку Степана і Петра та 3 внуків. Похорон відбувся 19 лютого 1970 р. на цвинтарі св. Йосафата в Флемінґу, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Гонза, секр.

НИКОЛАЙ ШИМАНСЬКИЙ, член УНС Відд. 336 Т-ва Сокіл в Клівленді, Огайо, помер 4 березня 1970 р. на 74 р. ж. Нар. в с. Воля Крецівська, пов. Сянік, Україна, став членом УНС в 1946 р. Полишив у смутку дружину Анну, дочку Елейн і зятя, внучку, 2 братів: Стефана і Станислава і сестру Марію в Україні. Похорон відбувся 7 березня 1970 р. цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Гр. Кісіль, секр

КСЕНЯ ПЕТРІВСЬКА, членка УНС Відд. 85 Б-ва св. Михаїла в Газлетон, Па., померла 22 лютого 1970 р. на 74 р. ж. Стала членкою УН-Союзу в 1924 р. Полишила в смутку мужа Герри, 2 синів: Волтера і Петра і доньку Гелену. Похорон відбувся 25 лютого 1970 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла у Фріленд, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

СТЕФАН БЕРА, член УНСоюзу Відд. 156 Т-ва Т. Шевченка в Честер, Па., помер 5 лютого 1970 р. на 57 р. ж. Нар. в с. Курмачівка, пов. Ярослав, Україна. Полишив у смутку дружину Василину, 2 синів: Івана і Леон Михаїла та доньку Катерину. Похорон відбувся 8-го лютого 1970 р. на цвинтарі Емакулейт Гард.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Новак, секр.

КАТЕРИНА ДИДИК, членка УНС Відд. 317 Т-ва Запор. Січ в Сиракюзах, Н. Й., померла 6 лютого 1970 р. на 75 р. ж. Нар. в Ліську, Україна, і стала членкою УНС в 1925 р. Полишила в смутку мужа Михайла, 3 доньки, сина Олексу, 12 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 9 лютого 1970 р. укр. цвинтарі св. І. Хрестителя в Сиракюзах, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Анастазія Андрусишин, секр.

Розшук

ІЛІВ СТЕПАН
син Кирила і Варвари пошукує свого брата
ЙОСИПА ІЛІВ
сина Кирила й Варвари, з села Боратина, пов. Броди, Галичина. В другу світову війну він виїхав, чи був вивезений до Англії або Америки. Відомість прошу слати:
Микита Семеренко
2351 Вест Чикаґо Аве.
Чикаґо, Ілл. 60622

Пошукую в дуже важній справі
ІВАНА ЯБЛОСЬКОГО
і МАРІЮ, його дружину,
з дому Малимак, село Ступосяни, були в таборі Людвіґсбурґ. Правдоподібно перебувають тепер в Дітройті. Голоситись:
Donia Magal
318 E. 9th Street
New York, N.Y. 10003

ДЖЕРЗІ СИТІ й ОКОЛИЦЯ!

В п'ятницю, 3-го квітня 1970 року
в год. 7-ій веч.
в приміщенні
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при Fleet & Oakland Ave., Jersey City, N.J.
— відбудуться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСоюзу
НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати наступних Відділів:

з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286 і 287; з Байон: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіт з діяльности Округи Управи;
2. Вибір нової Окружної Управи й Контрольної Комісії;
3. Обговорення успішного переведення конвенційної кампанії;
4. Доповіді головних урядовців;
5. Конвенційні проєкти;
6. Різне.

В зборах візьмуть участь
ГОЛОВНІ УРЯДОВЦІ УНС

На Збори запрошені всі члени УНСоюзу, зацікавлені справами життьового забезпечення та діяльністю УНСоюзу.

ЗА УПРАВУ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ:
Антін Шаран, голова — Мирон Сірий, секретар

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ТАРЗАН, Ч. 6341. Тарзан завдячує своє життя сотникові

Рата-та-та...

Ох, мужі „обія" малощо не вхопили нас!

Добра робота, сотнику Дикий Коте! Ніколи не лягай спати без свого скорострілу — я це завжди кажу!